

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΑΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΠΟΙΟΣ ΝΑ ΑΠΟΛΟΓΗΘΕΙ,
ΑΥΤΟΣ ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΕΓΩ, ΑΛΛΑ ΕΣΕΙΣ!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑ 20 ΜΑΗ 1991 ΤΕΥΧΟΣ Νο. 49

Στις 22 Μάη 1991, στο Τριμελές Εφετείο Αθηνών, δικάζονται κατηγορούμενοι για απόδραση, για οπλοκατοχή και για διάφορα άλλα αδικήματα οι Γιάννης Πετρόπουλος και Χάρης Τεμπερεκίδης. Μαζί τους δικάζονται και δυο φίλες τους, κατηγορούμενες ότι τους υπέβαλσαν κατά την παραμονή τους έξω από τις φυλακές. Μαζί με τους τέσσερις, τέλος, δικάζεται και μια δικηγόρος: η Κατερίνα Ιατροπούλου.

Ο Γιάννης Πετρόπουλος και ο Χάρης Τεμπερεκίδης, ισοβίτες και οι δυο, είναι γνωστοί για τους αγώνες τους με στόχο όχι απλά την αποφυλάκιση τους, αλλά τη μεταρρύθμιση του ποινικού και σωφρονιστικού συστήματος της χώρας προς μια κατεύθυνση πιο ανθρώπινη. Για τους αγώνες αυτούς έχουν και οι δυο πληρώσει με βασανιστήρια, ξυλοδαρμούς, απομονώσεις και, φυσικά, με την ασυζητητί απόρριψη απ' τις αρχές κάθε αιτήματος που αφορά την προσωπική τους κατάσταση.

Οι δυο φίλες τους που κατηγορούνται ότι τους υπέβαλσαν - δηλαδή ότι τους άφησαν να μένουν στα σπίτια τους - πληρώνουν κι αυτές με τη σειρά τους, έστω και απλά ταλαιπωρούμενες, τις - κατά τη "δημοκρατική" κι ελεύθερη" κοινωνία μας - "κακές παρέες" τους.

Όσο για την τελευταία κατηγορούμενη, την Κατερίνα Ιατροπούλου, μπορούμε να πούμε ωμά ότι η δίκη αυτή έχει στηθεί με σκοπό, όχι μόνο το να την ταλαιπωρήσει, αλλά το να την εξουιώσει και μεταφορικά και κυριολεκτικά. Αυτή είναι, στην ουσία, ο κύριος στόχος. Αυτήν προσπαθεί να εκμηδενίσει η εξουσία. Γιατί η Κατερίνα Ιατροπούλου, έτυχε να είναι "επώνυμη". Γιατί η Κατερίνα Ιατροπούλου έτυχε να είναι δικηγόρος και άρα πρόσωπο ευπρόσδεκτο, που ακόμη και οι πιο αλλοτριωμένοι και συμβιβασμένοι κάτοικοι αυτής της χώρας ακούν τα όσα λέει, τα όσα καταγγέλλει - εδώ και δεκαετίες - για τα στραβά και τ' αδικα... Γι' αυτό το λόγο η δράση της πρέπει να ποινικοποιηθεί. Γι' αυτό το λόγο η εξουσία δεν διστάζει να τη συκοφαντήσει, να τη διασύρει, να στήσει τις όποιες σκευωρίες σε βάρος της. Γιατί η φωνή της πρέπει να ατιμάσσει, να μην ακούγεται, να σιωπάσει. Για να μπορούν εκείνοι που πλουτίζουν εκμεταλλευόμενοι τους κρατούμενους και τους συγγενείς τους, εκμεταλλευόμενοι την ίδια τη διάκριση της κοινωνίας μας σε "νόμιμη" και "παράνομη", να συνεχίσουν να κερδίζουν απ' τον ιδρώτα, το κλάμα, το αίμα και των "φυλακισμένων" και των "ελευθέρων".

Ο Γιάννης Πετρόπουλος κι ο Χάρης Τεμπερεκίδης πρέπει να βγουν από τη φυλακή. Είναι χρέος της κοινωνίας, που τόσο τους βασάνισε, να τους αποφυλακίσει.

Το χρέος, όμως, ΔΕΝ ΣΤΑΜΑΤΑΕΙ ΕΔΩ. Κανείς δεν πρέπει να σταματήσει τον αγώνα ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ, ΟΧΙ ΑΠΛΑ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ, ΑΛΛΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΕΚΔΙΚΗΣΗΣ ΤΩΝ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΩΝ ΠΑΝΩ Σ' ΟΠΟΙΟΝ ΕΞΟΥΣΙΑΖΟΜΕΝΟ ΤΟΛΜΑΕΙ ΝΑ ΕΞΕΓΕΡΘΕΙ. Και σ' αυτόν τον αγώνα, η Κατερίνα Ιατροπούλου έχει να προσφέρει τουλάχιστον άλλα τόσα απ' όσα έχει ήδη προσφέρει. Ας μη γελοιάστε, λοιπόν, η συμπαραστάση δεν είναι απλή συμπάθεια στη δικηγόρο που συμπαραστάθηκε σε εκατοντάδες κρατούμενους. Είναι, πάνω απ' όλα, ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΩΝ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΚΕΥΩΡΙΩΝ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΟΣΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΠΑΛΛΑΓΜΕΝΗ ΑΠΟ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ, ΑΠΟ ΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ, ΑΠΟ ΕΞΟΥΣΙΕΣ.

Η παρουσία όλων μας στο Τριμελές Εφετείο (Σωκράτους και Αγ. Κωνσταντίνου) στις 9 το πρωί της 22/5/91, είναι χρέος όλων μας απέναντι στον ίδιο μας τον εαυτό. Γιατί είναι χρέος όλων μας το να ζητήσουμε, όχι μόνο την

όχι μόνο την

Α Μ Ε Σ Η Α Π Ο Κ Α Τ Α Σ Τ Α Σ Η
ΤΗΣ ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΙΑΤΡΟΠΟΥΛΟΥ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΗΘΙΚΗ ΚΑΙ ΥΛΙΚΗ
ΒΛΑΒΗ ΠΟΥ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΝΗΣΑΝ ΟΙ ΣΚΕΥΩΡΙΟΙ ΚΑΙ ΣΥΚΟΦΑΝΤΕΣ
ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ

αλλά και την

ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΘΑΝΑΤΙΚΗΣ ΠΟΙΝΗΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟΙΝΗΣ ΤΩΝ ΙΣΟΒΙΩΝ,
που δεν "σωφρονίζουν", αλλά απλά δολοφονούν
και την **ΑΠΟΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΔΡΑΣΗΣ**
και την **ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ**
ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

σαν ένα πρώτο βήμα για την

ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ,
ΤΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΙΜΩΡΙΩΝ ΤΗΣ

σαν ένα πρώτο βήμα για

ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ,
ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

σαν ένα πρώτο βήμα για την

Α Ν Α Ρ Χ Ι Α ! ! !

Α Μ Ε Σ Η Α Π Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ω Σ Η
ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΕΜΠΕΡΕΚΙΔΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΤΥΠΟ

ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΝΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΤΕΙ

TRISTU E MISERU

KIE HUET IN MANOS

E JUSTITZIA

(DICU SARDU)

Θλιμένος και δύστυχος

αυτός που πέφτει στα χέρια

της ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ (του κράτους).

(Σαρδική παροιμία)

Είμαι υπεύθυνος και διαχειριστής και ένας από τους κατόχους του ARKIVIU-BIBRIOTEKA "TAMASU SERRA" της GUASILA. Εδώ και χρόνια παρακολουθώ από πολύ κοντά τις ανθρώπινες και πολιτικές ιστορίες διαφόρων κρατούμενων, Σάρδων και μη. Αλληλογραφώ προσωπικά με δεκάδες κρατούμενους και είμαι ένας απ' αυτούς που έχουν σχηματίσει το COMITATO DI SOLIDARIETA I DETENUTI SAR- DI IN LOTTA (P.P.S.D.-Επιτροπή Αλληλεγγύης στους Αγ- νιζόμενους Σάρδους Κρατούμενους) που, εδώ και μήνες, έ- χω προβεί σε διάφορες εκδηλώσεις διαμαρτυρίας ενάν- τια στις εκτοπίσεις, στις οποίες υπόκεινται οι Σάρδοι κρατούμενοι κι ενάντια στα έκτακτα μέτρα που εφαρμό- ζονται αδιακρίτα σε βάρος των κρατουμένων και των συ- γγενών τους. Μέτρα, που, χωρίς την ελάχιστη υπερβολή, χα- ρακτηρίζονται ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΑ. Πως αλλιώς μπορεί, πράγματι, να χαρακτηρίσει κανείς την απαγόρευση της τηλεφωνικής επικοινωνίας των κρατουμένων με τους συγγενείς τους στα σαρδικά ή ακόμα και της αλληλογραφίας σ' αυτήν την γλώσσα; Οι μεταφραστές, που είναι πάντα διαθέσιμοι για Γάλλους, Τούρκους, Αγγλούς, Ρώσους, Γiapwonέζους και για οποιονδήποτε άλλο κρατούμενο, δεν βρίσκονται σχεδόν πο- τέ όταν πρόκειται για κρατούμενους Σάρδους. Αποτέλεσμα είναι, οι ασύλληπτες καθυστερήσεις στην διεκπεραίωση της αλληλογραφίας και η απαγόρευση της τηλεφωνικής ε- πικοινωνίας, όταν κανείς επιμένει στη χρήση αυτής της γλώσσας (που, πολύ συχνά, είναι η μόνη γλώσσα που γνωρί- ζουν οι συγγενείς των κρατουμένων, ιδιαίτερα οι ηλικι- ωμένοι). Πως να χαρακτηρίσει κανείς, αν όχι ΡΑΤΣΙΣΜΟ, τα εξοντωτικά και δαπανηρότατα ταξίδια (και διαμονές) στην ηπειρωτική Ιταλία, στα οποία υποχρεώνονται οι συ- γγενείς των Σάρδων κρατουμένων όταν, έστω και μιά φορά στις τόσες, θελήσουν να σφίξουν στην αγκαλιά τους, να δουν, να μιλήσουν με τα αγαπημένα τους πρόσωπα;

Ο καθένας τους έχει δώσει κάποιες μικρές ή με- γάλες μάχες που κατόρθωσαν να συγκινήσουν την κοινή γνώμη ακόμα και σ' αυτή την περίοδο της σχεδόν πλήρους εκμηδένισης της ανθρώπινης προσωπικότητας κι αξιοπρέ- πειας που πνίγονται μέσα στους τρελλούς ρυθμούς μιάς ζωής που διέπεται από έναν ολοκληρωτικό καταναλωτισμό.

Εχω υπάρξει, προσωπικά, μάρτυρας ανήκουστων πρά- ξων, που άλλες ήταν παράνομες κι άλλες νόμιμες μα που όλες τους αποτελούσαν προσβολή για οποιαδήποτε συνεί- δηση διέθετε έστω και ελάχιστα αποθέματα ηθικής ή, απλά ευαισθησίας. Κι υπάρχουν αποδείξεις που επιβεβαιώνουν τα όσα λέω...

Για παράδειγμα, ετούτες ακριβώς τις μέρες, έμαθα από ένα τηλεγράφημα ότι ένας κρατούμενος, Σάρδος από το OLZAI, που, για χρόνια, "φιλοξενιόταν" στη φυλακή του AS- COLI PICENO-στα περίχωρα του οποίου είχε μεταναστεύσει ένας αδερφός του που, έτσι, μπορούσε να τον επισκέπτεται κάθε τόσο-αντί να μεταχθεί στη Σαρδηνία, όπως ήθελε και όπως είχε επίσημα ζητήσει με επανειλημμένες αιτήσεις του, αλλά και όπως απαιτεί Ο ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΤΟΜΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΤΗΣ ΠΟΙΝΗΣ, μεταφέρθηκε, ξαφ- νικά και αυθαίρετα, σε άλλη φυλακή της Ιταλίας, συγκεκρι- κριμένα στη VOGHERA, σ' ένα μέρος μακριά, όχι μόνο από

τη γη που τον γέννησε, αλλά κι από τον μοναδικό αδερφό του, τον μετανάστη, που αποτελούσε την μόνη επαφή κρα- τούμενου με τη ζωή που συνεχίζει να κυλάει έξω από το κάτεργο.

Πρόκειται για τον CONSTANTINO PIRISI, που εδώ κι αρκετούς μήνες μ' επανειλημμένες του αιτήσεις ζητάει από τις δικαστικές αρχές να διορίσουν τον υπογράφοντα, επιμελητή του (δικαίωμα που καθιερώνουν οι "ιεροί και απαραβίαστοι" νόμοι ενός κράτους, που υποστηρίζει ότι είναι δημοκρατικό, για όλους εκείνους απ' τους οποίους έχει στερήσει ακόμα και την δυνατότητά να δρουν, να θέ- λουν, να επιθυμούν). Είναι φανερό πως το αίτημα του κρα- τούμενου δεν βρήκε σύμφωνες τις αρμόδιες αρχές. Από ότι φαίνεται, αυτή ήταν η αιτία της απόφασης για την μετα- γωγή του σε άλλο τόπο κράτησης και της "αλλαγής" της δικαστικής αρχής (του δικαστή για τις επιμέλειες) που πρέπει να αποφασίσει και για τον διορισμό του επιμελη- τή του φυλακισμένου που έχει καταδικαστεί αμετάκλητα.

Δύσκολο να καταπιεί κανείς αυτό το πικρό χάπι...

Υπάρχουν, ωστόσο, κι άλλα γεγονότα που παραδίδουν στην περιφρόνηση των αιώνων που θα έρθουν αυτό το δη- μοκρατικό κράτος που αυτοαποκαλείται τέκνο της αντιφα- σιστικής αντίστασης.

Ακριβώς σήμερα, πήρα από το ταχυδρομείο-αεροπο- ρικώς-ένα μικρό δέμα που επιστρεφόταν στον αποστολέα από την Ειδική Γυναικεία Πτέρυγα της φυλακής της RE- BIBBIA, στη Ρώμη. Αποστολέας, η ABDO JOSEPHINE, μιά γυναί- κα από την Παλαιστίνη, που βρίσκεται στη φυλακή εδώ και χρόνια (αιώνες). Η χαρά μου είναι απέραντη. Κατάφερα να αποκαταστήσω μιά επαφή, χαμένη από πολύ καιρό μέσα στον λαβύρινθο των μεταγωγών της κρατούμενης από τη μιά φυ- λακή της Ιταλίας στην άλλη.

Τι να περιέχει το δέμα; Από τον ενθουσιασμό μου δεν σκέφτηκα καν να κοιτάξω τι γράφει το δελτίο αποστο- λής που συνοδεύει όλα τα κλειστά ταχυδρομικά δέματα. Φτάνω στο σπίτι κι αμέσως ελέγχω το περιεχόμενο. Η έκ- πληξή μου είναι οδυνηρότερη απ' ότι συνήθως. Το δέμα πε- ριέχει το ταπεινό δώρο που είχα στείλει στην JOSEPHINE λίγες μέρες πριν το Πάσχα. Δεν είναι δυνατόν. Κανείς δεν μπορεί να είναι τόσο βάρβαρος κι απάνθρωπος.

Είχα στείλει στην κρατούμενη ένα κεφάλι Σαρδικό PECORINO (ένα είδος κεφαλοτυριού), μιά απλή σκέψη αλλη- λεγγύης προς κάποια ανθρώπινη ύπαρξη που, μακριά απ' την χώρα της, κλεισμένη στο κάτεργο, δεν θα έπρεπε να αισθά- νεται πιδό πεθαμένη κι ΑΝΥΠΑΡΚΤΗ απ' όσο την θέλουν οι νόμοι του Ιταλικού κράτους. Μιά απλή εκδήλωση ανθρώπι- νης στοργής για ένα, ZONTANO AKOMA άτομο, που θα μπορού- σε να νοιώσει την γεύση της αλληλεγγύης αυτής της ά- γιας γης μας.

Το τυρί δεν δόθηκε στον παραλήπτη. Η ABDO JOSE- PHINE στερήθηκε βάρβαρα την απόλαυση μιάς πράξης αν- θρώπινης αλληλεγγύης και πολιτισμένης στοργής, χωρίς να νείς να της εξηγήσει το γιατί αυτής της ανήκουστης και ασύλληπτης βαρβαρότητας. Αλλωστε, τι δικαιολογία θα μπο- ρούσαν να προβάλλουν; Επίθεση κατά των θεσμών; Κίνδυνο για την ασφάλεια των σωφρονιστικών καταστημάτων; Εγκλη- μα κατά της ακεραιότητας του κράτους; Τίποτα τέτοιο δεν θα ευσταθούσε. Η κοινή λογική λέει ότι, για να αποκλει- στεί οποιαδήποτε συνδρομή σε κάποιον επικίνδυνο για τους θεσμούς κρατούμενο, θα μπορούσε να γίνει έλεγχος μ' ένα απλό μαχαίρι, κόβοντας το κεφάλι του τυριού, κομ- ματιάζοντάς το.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 10

ΣΤΙΓΜΑΤΑ

●●● Στις 19/4/91, σημειώθηκε έκρηξη βόμβας στα γραφεία της AIR COURIER, στην Πάτρα. Σκοτώθηκαν 7 άνθρωποι, τραυματίστηκαν άλλοι 7 και οι υλικές ζημιές ήταν αρκετά μεγάλες. Μετά την αναγνώριση του 7ου νεκρού, που ήταν ο 26χρονος Παλαιστίνιος Αχμέτ Χασακίεχ, φοιτητής στην Ελλάδα, όλοι οι αρμόδιοι αποφάνθηκαν ότι αυτός μετέφερε την βόμβα. Εξαπολύθηκε ένα ανελέητο ανθρωποκυνηγτό, ενάντια σε όλους τους Παλαιστίνιους, που ζουν στην Ελλάδα. Συνελήφθησαν ο 26χρονος φοιτητής Χημικού Θεσ/νίκης Ασάρ Αλ Νομπάνι, κατόπιν υπόδειξης των ανθρώπων της ΡΕΟ στην Ελλάδα, ο πρόεδρος των Παλαιστινίων φοιτητών της Πάτρας Ιμπραήμ Φικεράτ, η φίλη του, φοιτήτρια Κατερίνα Λουτατίδου, ο Τζιχάντ Αλ Ζιρ, που στις 11/11/85 είχε ρίξει χειροβομβίδα ΜΚΙ ενάντια σε ομόφλους του, σε χώρο της φοιτητικής εστίας κατά την διάρκεια τοακωμού μεταξύ αντιμαχόμενων Παλαιστινιακών ομάδων, ο Αλ Ζιρ Χαϊθάμ, που μάλλον είναι συγγενής του προηγούμενου και ο Μοχάμεντ Χαλίφ. Στις 25/4/91, ο Βασιλειάδης ανακοινώνει την απέλαση 42 Παλαιστινίων, ενώ ερευνούνται τα σπίτια του πρώην υποψηφίου δημάρχου Κορίνθου Καραγεώργου και του δημοτικού συμβούλου Αρχαίας Ολυμπίας Γεωργακόπουλου που τα ονόματά τους ήταν στην ατζέντα που βρέθηκε στη κατοχή του Φικεράτ. Ο πρώτος που απελάθηκε ήταν ο Μοχάμεντ Αλ Αμπντούλ, 25 χρόνων. Στις 26/4/91, έγινε έρευνα στο σπίτι του μέλους της Ν.Ε. ΠΑΣΟΚ Ηλείας Δημήτρη Κράλη. Στις 27/4/91 συνελήφθησαν οι Μοχάμεντ Αλ Ριζάμ στην Πάτρα, οι αδελφοί Ζόρτζ και Φάντι Οκρί, 22 και 24 χρόνων, σπουδαστές

ΤΕΙ, στον Βόλο και στη Θεσ/νίκη οι αδελφοί Φάντι και Τζερόι Κουαρί, 20 και 22 χρόνων και Αμπού Ελ Νογκά, 20 χρόνων. Οι αρχές ανακοίνωσαν ότι στο σπίτι του Ελ Νογκά βρέθηκε ποσότητα όπλων και εκρηκτικών. Εν τω μεταξύ πράκτορες της CIA, της Μοσάντ και της ιταλικής υπηρεσίας ασφαλείας SIT, κατέκλεισαν την Πάτρα, αλλά κι άλλες πόλεις, συμμετέχοντας στις έρευνες. Στις 29/4/91, ανακοινώθηκε ότι απελάθηκαν ήδη περίπου 40 Παλαιστίνιοι, ενώ ο κίνδυνος της απέλασης караδοκεί και για άλλους 50-60. Οι έφοδοι σε σπίτια συνεχίζονται και εξαπλώνονται σε όλες τις πόλεις όπου ζουν Παλαιστίνιοι. Στις 2/5/91, αστυνομικοί με εισαγγελία έκαναν έρευνα σε 25 περίπου δωμάτια Παλαιστινίων φοιτητών στην φοιτητική εστία του Πολυτεχνείου, στου Ζωγράφου συλλαμβάνοντας τον Αραφάτ Μαχέρ. Φοιτητικοί σύλλογοι και πολιτικές οργανώσεις νεολαίας κατείγγειλαν την παραβίαση του πανεπιστημιακού ασύλου. Στις 3/5/91, η αστυνομία κάνει εφόδους σε σπίτια στη Θεσ/νίκη κι ανακοινώνει ότι βρήκε νέα αποθήκη με όπλα και εκρηκτικά, αλλά αρνήθηκε να πει τι ακριβώς βρήκε. Στον τύπο κάνουν την εμφάνισή τους δημοσιεύματα που λένε ότι στη νέα γιάφκα ανακαλύφθηκε ρουκέτα, όμοια με αυτές που είχαν κλαπεί από τις αποθήκες του Συκουρίου και γίνεται λόγος για σύνδεση της ΕΟ Ι7 Νοέμβρη με τους Παλαιστίνιους. Στη γιάφκα η αστυνομία συνέλαβε τον Ιμάντ Αλ Τζαμπάρ, Τζαχέντ Αλ Τζαμπέρ, Ακράμ Αλ Κεσιέ, Ισμαήλ Αλ Κεσιέ, αδερφός του προηγούμενου. Όπως όλοι όσοι συλλαμβάνονται, οδηγούνται στην Πάτρα και τίθενται στη διάθεση των ανακριτικών και εισαγγελικών αρχών της πόλης. Στις 3/5/91, οδηγήθηκαν στον προϋστάμενο εισαγγελέα Πάτρας Γ. Λυμπερόπουλο, οι Ασάρ Αλ Νομπάνι, Ιμπραήμ Μπακατράτ (κι όχι Φικεράτ), Αμπού

Ελ Νογκά, Χαϊθάμ Αλ Ζιρ και Κατερίνα Λουτατίδου, αντιμέτωποι με μιά δικογραφία που φτάνει τις 1.500 σελίδες. Παραπέμφθηκαν στην ανακρίτρια Σ. Καρατζά, παίρνοντας 48ωρη προθεσμία γιά να απολογηθούν. Στις 4/5/91 συνελήφθησαν 10 ακόμα Παλαιστίνιοι στη Θεσ/νίκη κι οδηγήθηκαν στην ασφάλεια. Στέλεχος του υπουργείου δήλωσε ότι θα απελαθούν σίγουρα όσοι από τους Παλαιστίνιους βρίσκονται 9 και πλέον χρόνια στην Ελλάδα. Η αστυνομία αναζητεί μιά Ελληνίδα φοιτήτρια ακόμα, Κατερίνα κι αυτή καθώς κι έναν ακόμα Παλαιστίνιο.

●●● Στις 5/5/91, οι 5 προαναφερόμενοι Παλαιστίνιοι προφυλακίστηκαν με τη σύμφωνη γνώμη ανακριτή κι εισαγγελέα. Εν τω μεταξύ "φήμες" φέρουν τους στρατηγούς της ΕΛ.ΑΣ. στη Βόρεια Ελλάδα, Π. Κοσμά, Κ. Τουλιά, Γ. Μπάδα, να συσκέπτονται, στις 4/5/91, στον μεθοριακό σταθμό Ευζώνων Κιλκίς. Στις 6/5/91, προφυλακίστηκε και η Κ. Λουταντίδου. Την ίδια μέρα η αστυνομία αναστάτωσε ξανά την Θεσ/νίκη, ψάχνοντας γιά 5 ακόμα Παλαιστίνιους που πίστευε ότι ήταν σύνενοχοι των υπολοίπων. Επίσης 6 δημοσιογράφοι της πόλης κλήθηκαν να δώσουν ένορκες καταθέσεις σε εισαγγελέα, γιά το πως διέρρευσαν στο τύπο οι πληροφορίες γιά ανακάλυψη και δεύτερης γιάφκας. Στις 9/5/91, οι 3 από τους 5 Παλαιστίνιους, που συνελήφθησαν στις 6/5/91, στη Θεσ/νίκη, οδηγήθηκαν στην Πάτρα και παρουσιάστηκαν στον εισαγγελέα, ενώ εκδόθηκε ένταλμα σύλληψης γιά τον Οσμάν Σάντι, που η αστυνομία καταζητεί γιά αρκετές μέρες. Στις 11/5/91 παραπέμφθηκαν στην ανακρίτρια Καρατζά και προφυλακίστηκαν.

Ακόμα δυό από τους Παλαιστίνιους που έχουν προφυλακιστεί, οι Εμάντ Φρέϊζ και Ισμαήλ Καϊσέ, κατάγγειλαν, μέσω δικηγόρου, βασανιστήρια από τους μπάτσους. Ο Ισμαήλ Καϊσέ, μάλιστα, δήλω-

σε στην ανακρίτρια, ότι τον περιέφεραν σε κάποιο βουνό και μπροστά σε έναν λάκκο, τον απείλησαν ότι θα τον θάψουν εκεί αν δεν ομολογήσει αυτά που πρέπει.

●●● Να πως εννοεί τον εθνικό διάλογο γιά την παιδεία η κυβέρνηση. Στις 24/4/91, αστυνομικοί προσήγαγαν στο τμήμα 3 μαθητές από το 4ο Γυμνάσιο Λαμίας με την κατηγορία της κλοπής μηχανημάτων, όταν είχαν κατάληψη. Στις 25/4/91, ο Σ. Τσίπρας, διευθυντής του ίδιου σχολείου, παρέδωσε σε αστυνομικούς 6 μαθητές, που τους έδωσε από το μάθημα. Οι αστυνομικοί δεν είχαν ένταλμα σύλληψης. Οι μαθητές απεθήκαν ελεύθεροι λίγιο μετά.

●●● Στις 26/4/91, ο μπάτσος Ε. Ζαφειράτος, που σκοτώνει με ξυλοδαρμό, έξω από την Ασφάλεια, τον καφεπώλη Γ. Σταματόπουλο, καταδικάστηκε από το Μεικτό Ορκωτό Εφετείο σε 3 χρόνια και 6 μήνες φυλάκιση. Πρωτόδικα είχε καταδικαστεί από το Κακουργιοδικείο σε 6 χρόνων κάθειρξη.

●●● Στις 26/4/91, οι φοιτητές του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, αποδοκίμασαν με συνθήματα τον Σουφλιά, που πήγε να εγκαινιάσει το νέο κτίριο του Πανεπιστημίου. Ο υπουργός αναγκάστηκε να αποχωρήσει από την πίσω πόρτα, ενώ η ομιλία του διακοπτόταν από τα συνθήματα των φοιτητών.

●●● Τα νέα πρόσωπα που αποτελούν μέρος του αντιρικού δυναμικού των μεταναστών στην Ελλάδα, είναι οι Βούλγαροι κι οι Γιουγκοσλάβοι. Αφού ξεζουμίζονται γιά τα καλά σε οικοδομές, εργοστάσια και θερμοκήπια, φεύγουν γιά τις χώρες της δύσης, όπου θα ξεζουμιστούν ακόμα περισσότερο.

●●● Μανώλης Κοντόπουλος, Περικλής Ρεπάκης και Γιάννης Νεμετζίδης, ήταν οι 3 από τους 4 νεκρούς του κατ'αποχήματος Κ. ΜΑΡΟΥΣΗΣ, στην διάρκεια των γεγονότων της 10-11 Γενάρη 1991. Ποιός, όμως ήταν ο 4ος νεκρός; Ήρα είναι να μας πούνε ότι ήταν αυτός που μετέφερε την βόμβα.

●●● Αν η ελευθερία του κέρδους λέγεται ελευθερία του να διακινούνται οι ιδέες, τότε δεν πρόκειται να ξαναβρείτε τον ΑΝΑΡΧΙΚΟ, στο υποτιθέμενο ελευθεριακό βιβλιοπωλείο ΠΑΡΑΝΕΝΤΕ, που μας θάβει σε μόνιμη βάση, αρκετό καιρό τώρα.

●●● Στις 29/3/91, οι μαθητές Φώτης Μακρής και Βασίλης Γούναρης, που είχαν συλληφθεί στα επεισόδια της 10-11/1/91, καταδικάστηκαν ο πρώτος για 3 χρόνια να βρίσκεται υπό την επιμέλεια κοινωνικής λειτουργού κι ο δεύτερος σε 13 μήνες φυλάκιση χωρίς εξαγορά, αλλά άσκησε έφεση κι αφέθηκε ελεύθερος.

●●● Στις 2/5/91, αναβλήθηκε η δίκη του μέλους του Κ.Σ. της Ε.Φ.Ε.Ε., Κώστα Χαριτάκη, που αντιμετωπίζει την κατηγορία της "πρόκλησης σε διάπραξη κακουργήματος". Η δίκη θα γίνει στις 24/9/91, στο Τριμελές Πλημμελειοδικείο.

●●● Πρόκληση η αποφυλάκιση και του Α. Μαραγκού, μετά από τις αποφυλακίσεις των Καλαμπόκα και Σπίνου. Ο Μαραγκός είχε προφυλακιστεί στις 10/1/91, σαν ένας από τους δολοφόνους του καθηγητή Νίκου Τεμπονέρα. Σάλος προκλήθηκε στην Πάτρα από την απόφαση αυτή του ανακριτή Γ. Ευσταθίου και της εισαγγελέως Α. Θεοδωσίου, που πάρθηκε την στιγμή που η εξεταστική επιτροπή που έχει συσταθεί στην βουλή, ακόμα δεν έχει περατώσει το έργο της. Ο Νίκος Τεμπονέρας δολοφονείται για δεύτερη φορά από το κράτος και τα όργανά του.

●●● Πολύ σοβαρά φαίνεται να έχει πάρει τον ρόλο του κατηγορού ο Νίκος Κωνσταντόπουλος στη δίκη για το σκάνδαλο Κοσκωτά. Δεν μπορεί να ξεχάσει τα πρώτα μεταδικτατορικά χρόνια, τότε που, με τις "Νέες Δυνάμεις" είχε μαυριστεί στις εκλογές χάρη σε κάποιους πασοκτζήδες. Τώρα, βγάζει το άχτι του καλυπτόμενος πίσω από την περίφημη (σε λίγο να το θυμάστε-θα την λένε όλοι, διαβόητη) "κάθαρση". Όσο για τον Συνασπισμό, τα πράγματα δείχνουν ότι ετοιμάζεται να απεμπλακεί (για λόγους καθαρά πολιτικάντικους) από την υπόθεση της "απορρύπανσης" της πολιτικής ζωής και τότε, φυσικά, ο Νίκος Κωνσταντόπουλος θα μείνει πάλι ξεκρέμαστος... Και το σκάνδαλο; Μα, θα πρέπει να είναι κανείς κρετίνο για να μην βλέπει πως, αν οι κατηγορούμενοι μας έκλεψαν (πράγμα που είναι αλήθεια), αυτοί που τους κατηγορούν είναι πως φανάρει ότι μας ληστεύουν.

●●● Ο Κράτσας είπε στη βουλή ότι είναι αλήθεια ότι παρακολουθούνται τηλέφωνα, αλλά μόνο αυτών που οι αρμόδιες υπηρεσίες θεωρούν ότι είναι ύποπτοι για τρομοκρατία. Μάλιστα, τώρα δέσασαμε.

●●● Στις 4/5/91, εκπρόσωποι από 26 Λύκεια της Αθήνας και του Πειραιά, σε συνέλευσή τους στο Ε.Μ.Π., αποφάσισαν να εκδώσουν κοινή προκήρυξη ενάντια στην απάτη του διαλόγου για την παιδεία και στην συνέχεια να προχωρήσουν σε κινητοποιήσεις. Μαθητές που συμμετείχαν στη συνέλευση δεν απέκλεισαν το ενδεχόμενο να γίνουν νέες καταλήψεις των σχολείων τον ερχόμενο Σεπτέμβρη.

●●● Τον συνέλαβαν σαν ύποπτο για αδικήματα που είχαν διαπράξει ομόφυλοί του και δεδομένου ότι ήταν και τοιγγάνος, οι μπάτσοι της ασφάλειας Αττικής βρήκαν ευκαιρία να εξασκίσουν πάνω του την πιστότητα των

γκλομπς τους. Τελικά ο τοιγγάνος Μιχάλης Αποστολόπουλος κατέληξε στο νοσοκομείο.

●●● Θα κατατεθεί στη βουλή νομοσχέδιο, σύμφωνα με το οποίο: θα καθιερωθεί και θα συστηματοποιηθεί ένα αυταρχικό πλέγμα διαδικασιών για την είσοδο, έξοδο και εργασία των μεταναστών στη χώρα. Θα ενισχυθούν οι κρατικοί μηχανισμοί καταστολής με την σύσταση ειδικών ομάδων δίωξης της λαθρομετανάστευσης, με νέες προσλήψεις στην ΕΛ.ΑΣ. και στο Διμενικό Σώμα. Θα μετατραπούν σε χαφιέδες της ασφάλειας όσοι ενέχονται σε όλο το φάσμα παροχής υπηρεσιών στους μετανάστες, από ιδιοκτήτες ακινήτων μέχρι εργοδότες κ.λ.π. Το νομοσχέδιο στοχεύει στην αστυνόμευση του ολοένα αυξανόμενου ρεύματος μεταναστών προς την Ελλάδα, κατ' εντολήν της ΕΟΚ και στα πρότυπα της αντίστοιχης νομοθεσίας της Γερμανίας.

●●● Στα τέλη του Απρίλη γύρισε από τις ΗΠΑ, ο υπουργός άμυνας Βαρβιτσιώτης και στο αεροδρόμιο έσπευσε να τον υποδεχτεί σύσσωμη η στρατιωτική ηγεσία της χώρας. Τι δώρα τις έφερε; Μα τι άλλο; 28 πολεμικά αεροπλάνα F4, 36 αεροπλάνα A-7, 150 άρματα μάχης, 4 αντιτορπιλικά και μερικές ντουζίνες PATRIOT... Μήπως από την τσέπη του τα πληρώνει;

●●● Στις 4/5/91, έγινε στην Πάτρα συγκέντρωση κατά της αποφυλάκισης του Α. Μαραγκού και στη συνέχεια πορεία προς το σχολείο όπου δολοφονήθηκε ο Ν. Τεμπονέρας. Συμμετείχαν εκατοντάδες Πατρινοί.

●●● Για τις 6/11/91, αναβλήθηκε η δίκη των Κ. Σμυρνάιου και Χ. Μαρίνου, λόγω του ότι απουσίαζε ο δεύτερος.

●●● Θυμάστε τους 365 δημότες της κοινότητας Δάσκιου Ημαθίας, που δεν φήμισαν επείδη το κράτος και τα κόμματα δεν έδιναν σημασία σε προβλήματα που είχαν να κάνουν με την υδροδότηση του

χωριού; Επειδή λοιπόν απείχαν συνειδητά από τις εκλογές της 8/4/90, παραπέμπονται τώρα να δικαστούν. Οι κάτοικοι της κοινότητας ετοιμάζονται για λαϊκή συνέλευση, όπου αναμένεται να αποφασίσουν κατάληψη της Νομαρχίας Ημαθίας και των εθνικών δρόμων, ενώ δεν αποκλείουν το ενδεχόμενο να απόσχουν ομαδικά και απ' τη επικείμενη δίκη τους.

●●● Αθώωθηκαν, στις 6/5/91, από το Εφετείο Κέρκυρας, τα 17 μέλη της Επιτροπής Αγώνα για την διάσωση του ποταμού Καλαμά, που κατηγορούνταν για λειτουργία παράνομου ραδιοφωνικού σταθμού στην διάρκεια των κινητοποιήσεων του 1988.

●●● Δεν είναι γκαντέμης ο Μητσοτάκης μόνο... Στις 30/4/91, κλήθηκε να μιλήσει σε αμφιθέατρο της φιλοσοφικής η Ντόρα Μπακογιάννη. Λίγη ώρα μετά το τέλος της ομιλίας τα υπόγεια του κτιρίου πλημμύρισαν.

●●● Από τις 7/5/91, οι μαθητές του Ιου ΤΕΑ Πάτρας, άρχισαν αποχή από τα μαθήματα σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την αποφυλάκιση του Μαραγκού. Στον δρόμο των κινητοποιήσεων βαδίζουν κι οι μαθητές και των άλλων σχολείων της πόλης. Όσο διάφορα αστυνομικά τμήματα καλούν μαθητές για να καταθέσουν για τις καταλήψεις των σχολείων, πριν λίγους μήνες. Στο 3ο Λύκειο Γλυφάδας έχουν καταθέσει ένας μαθητής και μία μαθήτρια στο αστυνομικό τμήμα της περιοχής, χωρίς να τους εξηγήσουν τον πραγματικό λόγο. Το ίδιο γίνεται και με δυο άλλες μαθήτριες που ενοχλούνται από τους μπάτσους συστηματικά.

●●● Μετά από "περίεργη" καταγγελία της 15χρονης μαθήτριας Ε. Στάθη του 4ου Λυκείου Αιγάλεω, στις 6/5/91, οι μαθητές Δημήτρης και Σωτήρης Κολίγρης συνελήφθησαν για χρήση χασίς που γινόταν στο σχολείο. Αν εξετάσουμε ότι οι δύο μαθη-

τές δεν είχαν ιδέα ούτε από τοιγάρα και ότι ήταν από τους πρώτους καταληφείς στο σχολείο τους, η υπόθεση βρωμάει. Στις 8/5/91, οδηγήθηκαν στον ανακριτή κι έπειτα αφέθηκαν ελεύθεροι. Σύμφωνα με τις καταγγελίες της ίδιας μαθήτριας ασκήθηκε δίωξη σε ακόμα 3 μαθητές.

●●● Πρέπει να ευχαριστήσου με την Ντίνα Μπατζιά, που στο "Ε" (της Κυριακάτικης Ελευθεροτυπίας) μιλάει και για τον ΑΝΑΡΧΙΚΟ και τον κατατάσσει στα "φανζίν". Κι' αυτό γιατί, τώρα τελευταία, πολλοί είχαν αρχίσει να πιστεύουν πως ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ έχει γίνει "σοβαρό" έντυπο. Φυσικά, διευκρινίζουμε πως τα "φανζίν" που κυκλοφορούν στην Ελλάδα, είναι FUNZINES (και οπωσδήποτε όχι FANZINES), ανάλογα βέβαια με την αίσθηση του "FUN" που έχει κανείς. Πρέπει να τονίσουμε ότι σε κανένα ελληνικό "φανζίν" δεν είδαμε ωροσκόπια, πασαρέλλες, κοσμικές κινήσεις και χιλιάδες διαφημίσεις, όπου αντίθετα κατακλύζουν τα "σοβαρά" και "έγκυρα" περιοδικά, που, όπως το "Ε", κυκλοφορούν στο "ρετιρέ" κι όχι "υπογείως".

●●● Στις 4.30 το απόγευμα, στις 12/4/91, 31 κρατούμενοι των φυλακών Κορυδαλλού απέδρασαν, αφού με την μέθοδο της απασχόλησης των φυλάκων, κατάφεραν να αποσπάσουν την προσοχή τους σε υποτιθέμενη φωτιά στο χώρο των φυλακών. Οι μπάτσοι όμως συνέλαβαν τους 13 μετά από λίγα μέτρα ελευθερίας. Ανάμεσά τους και ο 58 χρονος Παλαιστίνιος Χαλέντ για τον οποίον είχαμε γράψει παλιότερα. Οι 13, από τους οποίους οι 3 μόνο είναι Έλληνες κι οι υπόλοιποι αλλοδαποί, οδηγήθηκαν στις 13/5/91, στον εισαγγελέα και στις 15/5/91 θα οδηγηθούν στο Αυτόφωρο Τριμελές Πλημμελειοδικείο του Πειραιά.

***Στις 9/5/91, 1.500 εργαζόμενοι της Πειραικής - Πατραϊκής τέθηκαν σε διαθεσιμότητα για άνωστο χρονικό διάστημα. Η μία μετά την άλλη οι λεγόμενες προβληματικές, είτε κλείνουν είτε πωλούνται σε ιδιώτες σε εξευτελιστικές τιμές. Οι εργαζόμενοι: Ποιός τους σκέφτεται άραγε;

***Στις 10/5/91, το βράδυ, γύρω στους 100 νεαρούς που βρίσκονταν έξω από την ΑΣΟΕΕ επιτέθηκαν σε αστυνομικούς της ομάδας Ζ με πέτρες και τουβλά. Συνελήφθησαν οι Παναγιώτης Πετρίδης, Αλέξης Σιαφάκας και Περιστέρω Παπανικολάου που στις 11/5/91 οδηγήθηκαν στον εισαγγελέα, αφού διανυκτέρευσαν στο Ζ, αστυνομικό τμήμα.

***Στις 11 και 12/5/91, έγινε στο Πεδίο του Άρεως, διήμερο εναλλακτικής κουλτούρας, που περιλάμβανε συζητήσεις, συναυλίες, προβολές ταινιών κλπ. Το διοργάνωσαν από κοινού οι καταλήψεις σπιτιών Κεραμεικού 46, Φυλλιάς και Φερών και Βίλλα Αμαλίας, το Ρέγγε κλάμπ η Επιτροπή για τα δικαιώματα των ξένων εργατών, η ομάδα "Ταράτσα της Πόλης" από την κατάληψη λακκλιτεχνών, το βιβλιοπωλείο Νηπενθή, η εφημερίδα "Πειρατές της ημισελήνου" και η αναρχική "Ομάδα Αισχράς Μελωσιφίας".

***Τιμή και δόξα στον Γιάννη Καλαμπόκα και "Ο Καλαμπόκας γαμεί τις μάνες σας" ήταν μερικά απ' τα συνθήματα που φώναζαν τραμπούκοι της ΟΝΝΕΔ, το βράδυ της 8/5/91, στη Νομική. Στη Πάντειο και στην Νομική περίπολοι ΟΝΝΕΔ των έσπαγαν ταμπάκ άλλων παρατάξεων, έστειλαν στο νοσοκομείο στέλεχος της ΠΑΣΠ κι έδωσαν ανηλεώς εκπρόσωπο του Ρήγα Φεραίου. Λοιπόν, να περιμένουμε νέο Τεμπονέρα;

***Στις 11/5/91, στο Ε.Μ.Π. ξανασυναντήθηκαν εκπρόσωποι από 33 Λύκεια, όπου έβγαλαν κοινή προκήρυξη και αποφάσισαν να διοργανώσουν μουσική εκδήλωση στα Προπύλαια στις 25/5/91 και στη συνέχεια διαδήλωση. Αποφάσισαν ακόμα να συντονιστούν με τους αγώνες των καθηγητών, των δασκάλων και των εργαζομένων στις προβληματικές. ***Η ανεξαρτησία των Μ.Μ.Ε. σ' όλο το μεγαλείο της. Η Γενική διεύθυνση της Ε.Τ.1 απαγόρευσε μετάδοση διαφήμισης της εφημερίδας του Σπ. Καρατζαφέρη "48 ώρες" παρότι το μήνυμα είχε πληρωθεί. Κατά τα άλλα η κωφάλαλη ΕΣΗΕΑ ανέχεται τη διαφήμιση από τους φασίστες του TELE-CITY του περιοδικού "ΣΤΕΜΜΑ".

***Σ' ένα μικρό οικισμό νότια της Πτολεμαΐδας, στο Κομανό, η ζωή έχει γίνει αφόρητη λόγω της αποιοκρατικής τακτικής της ΔΕΗ. Οι κάτοικοι του Κομανού είδαν τα τελευταία χρόνια τα κτηματά τους να απαλλοτριώνονται για να μετατραπούν σε λιγνιτορυχεία, και την καρβουνόσκηνη να έχει σχηματίσει ένα σεληνιακό τοπίο στο άλλωτε γεμάτο φυσικές ομορφιές χωριό. Οι συνεχείς αρβούσεις της ΔΕΗ στέρησαν τις πηγές και ο ποταμός Σούλου έχει γίνει αποχετευτικός αγωγός βιομηχανικών λυμάτων και οι εκρήξεις από τα φουρνέλα συμπληρώνουν την καταστροφή του χωριού.

Οι κάτοικοι, αρνούμενοι να "ζήσουν" σ' αυτόν το βιομηχανικό παράδεισο ζήτησαν την μετεγκατάσταση του χωριού σ' άλλο τόπο, αφού και τα ορυχεία να φύγουν η ζωή στο Κομανό έχει σβήσει. Βιομηχανική εξέλιξη και αδιαφορία...

(Πηγή: εφημερίδα ΕΠΑΦΗ Πτολεμαΐδα τεύχος Νο 15)

***Στο πρόσφατο ταξίδι του, στο Ισραήλ, ο Σαμαράς μεταβίβασε διαβεβαίωση του Μητσοτάκη προς τους Ισραηλινούς πως "αυτή η κυβέρνηση δεν τρέφει κανένα μίσος προς το Ισραήλ και καμιά συμπάθεια προς την PLO", όπως αποκάλυψε το "ΠΟΝΤΙΚΙ" στο τεύχος της 3/5/91. Εμ πως να μην απελαύνονται μετά οι Παλαιστίνιοι;

***Σε 12 μήνες φυλάκιση και 1.500.000 αποζημίωση για ηθική αποκατάσταση καταδικάστηκε στις 14/5/91 ο συκοφαντής Δ. Μπότσαρης για το βιβλίο του "17Ν-Ο ΗΓΕΤΗΣ" ύστερα από μήνυση που είχε

καταθέσει εναντίον του ο Μ. Ράπτης (ΠΑΜΠΛΟ). Στην ίδια δίκη (ύστερα από μήνυση του Μπότσαρη εναντίον του Ράπτη) επιβλήθηκε στον τελευταίο φυλάκιση 5 μηνών και αποζημίωση για εξύβριση στο Μπότσαρη, 400.000 δραχ.

***Την Τετάρτη 15/5/91, οι ελληνικές αρχές αποφάσισαν να τιμήσουν τη διεθνή μέρα αντιρρησιών συνείδησης, συλλαμβάνοντας στις 6.00 π.μ. στο σπίτι του, τον Ανταρχικό εργάτη Νίκο Μαζιώτη, ολικό αρνητή στράτευσης. Λίγες ώρες αφού τον πήγαν στο Τμήμα, τον οδήγησαν και πάλι στο σπίτι του, όπου εκλεβαν οσα βιβλία, αφίσες και προκηρύξεις βρήκαν. Στη συνέχεια, τον οδήγησαν στο Μεταγωγών, απ' όπου τον άλλη μέρα τον μετέφεραν στη Θεσσαλονίκη, όπου θα δικαστεί στο Στρατοδικείο.

***ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΚΑΙ ΦΕΤΟΣ... Στην κατεχόμενη ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ πολλοί διαδηλωτές τραυματίστηκαν σε συγκρούσεις με τις δυνάμεις του Ισραηλινού στρατού... Στην ενοποιημένη ΓΕΡΜΑΝΙΑ εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές συγκρούστηκαν με τους μπάτσους σε όλες σχεδόν τις πόλεις... Στη διαλυμένη ΝΟΤΙΑ ΚΟΡΕΑ δεκάδες διαδηλωτές, φοιτητές κι εργάτες, τραυματίστηκαν από τις άγριες επιθέσεις των πραιτωριανών του Ρο Τάε Βου (θυμίζουμε ότι τις προηγούμενες μέρες, αλλά και τις επόμενες είχαμε και πάνω από 10 νεκρούς)... Στην ΤΟΥΡΚΙΑ πολλοί διαδηλωτές τραυματίστηκαν και 150 περίπου πιάστηκαν από τις δυνάμεις του Οζάλ, που, όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος απαγόρευσε κάθε εκδήλωση.

ΕΝΩ

•Ο μαθητής ΒΓ' ούναρης καταδικάστηκε σε 13 μήνες φυλάκιση γιατί πήρε μέρος στη μαθητική πορεία και μαθητές ανακρίνονται για τη συμμετοχή τους στις καταλήψεις,

•Ο δολοφονος του Ν. Τεμπονέρα, Αλ. Μαραγκος αμνηνεται ελευθερος.

ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΠΑΙΔΕΙΑ ΤΟΥΣ
ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΤΟΥΣ

Εμείς
τι κάνουμε;

ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΚΙΝΗΣΗ
ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΑΝΤΙΣΧΟΛΕΙΟΥ

●●● Από τις 10/1/91, οι JOSE LUIS LOPEZ SERRANO, ASIER SANCHEZ, OSCAR VICENTE και SANTIAGO GUIROGA, καταδικασμένοι σε μακρόχρονες ποινές, επειδή αρνήθηκαν να υπηρετήσουν την στρατιωτική τους θητεία, βρίσκονται στη φυλακή ALCALA D' HENARES. Ένας άλλος Ισπανός, ο MARIANO MONTERO, που καταδικάστηκε σε 2 χρόνια, 4 μήνες και 1 μέρα, περιμένει με τη σειρά του τη φυλάκισή του καθώς κι οι ANTONIO BRAVO LOBO (καταδικάστηκε 9 μήνες) και JOANVI. (ANA- 23/3/91).

●●● Η κολλεκτίβα CASAL DE LA PAU (Σπίτι της Ειρήνης) της Βαρκελώνης, που όταν άρχισε ο πόλεμος είχε διοργανώσει αντιπολεμική πορεία που πέρασε από όλες τις πόλεις και τα χωριά της Καταλωνίας, ετοιμάζει, τώρα, μία δεύτερη αντιμιλιταριστική πορεία, από τις 26/7 μέχρι τις 4/8/91, διαμαρτυρούμενη για την επιβολή της "νέας τάξης πραγμάτων" και για την στρατιωτικοποίηση της καθημερινής ζωής στην Ισπανία. (ANA-23/3/91).

●●● Στις 8 το πρωί της 4/4/91, η αστυνομία εκκένωσε τελικά την κατάληψη της LA CASA DE LOS GATOS (Το Σπίτι των Γάτων), μία από τις πιο δραστήριες καταλήψεις στην οδό SANTA MARIA DEL COLL, στο LESSEPS της Βαρκελώνης. Αποχωρώντας οι καταληψίες κι οι γείτονες που είχαν μαζευτεί για να τους συμπαρασταθούν, φώναζαν: UN DESALOJO, OTRA OCUPACION... (Μία εκκένωση, άλλη μία κατάληψη...). (ANA, συμπλήρωμα στο No 142).

●●● Προφυλακίστηκαν στις στρατιωτικές φυλακές της CARTAGENA, στις 4/4/91, οι λιποτάκτες JOSE ANTONIO ESCALADA και MANUEL BLAZQUEZ ενώ αναβλήθηκε η εξέτασή

ακόμα ατόμων που κατηγορούνται ότι δεν παρουσιάστηκαν να υπηρετήσουν την θητεία τους στον Ισπανικό στρατό. (ANA-συμπλήρωμα στο No 142).

●●● Σε συνάντηση που έγινε στις 16-17/3/91, στη MALAGA της Ισπανίας, αποφασίστηκε η ίδρυση "ελευθεριακού συντονιστικού οργάνου του νότου". Την συνάντηση διοργάνωσε η κολλεκτίβα LOS ARRENALEJOS της MALAGA και συμμετείχαν περισσότερες από 10 άλλες κολλεκτίβες και Αθήναια (πολιτιστικά κέντρα) της περιοχής της Ανδαλουσίας. Η συνάντηση ενέκρινε το καταστατικό του συντονιστικού οργάνου των Αθηναίων και ελευθεριακών ομάδων, που είχε εγκριθεί στη συνάντηση της VILLA VERDE της Μαδρίτης, στις 30/6/90. Στο νέο καταστατικό ορίστηκε ότι οι ομάδες "δε θα πρέπει να δέχονται καμιά επιχορήγηση από το κράτος, από πολιτικές και από θρησκευτικές οργανώσεις". Οι ομάδες που συμμετέχουν θα πρέπει να διοικούνται από τις συνελεύσεις τους και να είναι αυτόνομες και αντiekλογικές. (ANA-συμπλήρωμα στο No 142).

●●● Μετά την συνάντηση Ιρακινών και Κούρδων αξιωματούχων, στις 21/4/91 στη Βαγδάτη, ο Εζάτ Ιμπράιμ, θεωρούμενος σαν υπαρχηγό του Σαντάμ Χουσεΐν κι ο Χουσεΐν Χαμέλ Χασάν, υπουργός άμυνας του Ιράκ, επισκέφθηκαν, στις 22/4/91, την Κουρδική περιοχή του Βορείου Ιράκ. Εκεί συνελήφθησαν από Κούρδους "πεμεργκά" κι ανακοινώθηκε ότι οι δυο Ιρακινοί θα κρατηθούν όμηροι μέχρι το τέλος των συνομιλιών των δύο πλευρών για την επίτευξη ειρηνικής διευθέτησης του θέματος. Ο μνηρος κρατείται κι ο στρατηγός Μαχέρ Ρασίντ, τέως αρχηγός του Ιρακινού γενικού επιτελείου.

●●● Δυό ακόμα Παλαιστίνιοι που στις 21/4/91, μπήκαν χωρίς άδεια στο Ισραήλ από τον Λίβανο, σκοτώθηκαν από Ισραηλινούς στρατιώτες.

●●● Στις 22/4/91, η κυβέρνηση της Ταϊβάν, δηλαδή της Εθνικιστικής Κίνας, αποφάσισε την λήξη του πολέμου με την Λαϊκή Κίνα, που είχε αρχίσει το 1949.

●●● Ο στρατηγός TIN U, εκπρόσωπος της στρατιωτικής χούντας που εδώ και μερικούς μήνες έχει καταλάβει την εξουσία στην Βιρμανία, δήλωσε στις 22/4/91, ότι, όταν οι συνθήκες το επιτρέψουν, η εξουσία θα αποδοθεί και πάλι στους πολιτικούς - που αυτή την στιγμή κρατούνται σε φυλακές ή σε κατ'οίκον περιορισμό, εκτός από μερικούς που κατάφεραν να την κοπνήσουν. Όσο για τους Βιρμανούς, δεν φαίνεται βέβαια να περνούν ούτε καλύτερα, ούτε χειρότερα, απ'ό,τι πέρναγαν επί "δημοκρατίας".

●●● Ο Μάρτης του 1991 ήταν ο χειρότερος μήνας των τελευταίων χρόνων για τη Κεϋλάνη. Σύμφωνα με ανακοίνωση του γενικού επιτελείου του στρατού της Σρι Λάνκα, 166 κυβερνητικοί στρατιώτες και 950 Ταμίλ, αντάρτες και άμαχοι, έχασαν την ζωή τους μέσα στις 31 μέρες του μήνα. Ο ΟΗΕ, οι ΗΠΑ, οι σύμμαχοί τους και οι ανά τον κόσμο ποικίλλοι και ποικιλλώνυμοι "ειρηνιστές" και "ανθρωπιστές"... χτενίζονται.

●●● Παρ'όλα αυτά, η DANIEL MITTERAND, η γυναίκα του FRANCOIS, δεν το βάζει κάτω. Στις 22/4/91, επισκέφθηκε τους Κούρδους αντάρτες στο βόρειο Ιράκ, υποσχόμενη και σ'αυτούς τα όσα υποσχέθηκε και στη LA REUNION. Δεν μπορούμε να μη θυμηθούμε την δεκαετία του 1970, όταν το εβδομαδιαίο γαλλικό περιοδικό κόμιξ "CHARLIE" (ή το "EERIE";) δημοσίευε σε συνέχειες τις εικονογραφημένες "Περιπέτειες της Κας Πομπιντού στη Μαύρη Αφρική" και όπου η σύζυγος του τότε Γάλλου προέδρου εικονιζόταν εν μέσω αφρικανών που δεν βαρούσαν παλαμάκια, αλλά και...κάτι άλλο.

●●● Όταν σε μία χώρα η κυβέρνηση αποφασίζει να μειώσει τον πληθωρισμό από 11.000% (!) σε 6,5% (!!!) μέσα σε δυό χρόνια, δεν πρέπει να απορεί κανείς που η παιδική θνησιμότητα (από καθαρή αιτία) έχει ξεπεράσει το 10%. Είναι η περίπτωση της Βολιβίας, που όπως κι όλες σχεδόν οι χώρες της Λατινικής Αμερικής, έχει κολήσει τον ιδό του νεοφιλελευθερισμού και μάλιστα τύπου της "σχολής του Σικάγου".

●●● Απεργία πείνας μέχρι θανάτου κήρυξαν, στις 16/4/91, οι 60 Βάσκοι αγωνιστές της ETA που κρατούνται στη φυλακή HERRETA DE LA MANCHA, στην Ισπανία, διαμαρτυρόμενοι για τις συνθήκες κράτησης και για τις σε βάρος τους ρατσιστικές διακρίσεις εκ μέρους του Ισπανικού κράτους. Την ίδια στιγμή, στη Γαλλία, οι διώξεις των Βάσκων συνεχίζονται με αμείωτη ένταση. Βλέπετε, η διεθνής πολιτική δεν ενδιαφέρεται για το τι γίνεται στη χώρα των Βάσκων, αφού η τελευταία δεν παράγει πετρέλαιο, αλλά ξεπερασμένο πιά κάρβουνο.

●●● 254 εκατομμύρια δολάρια (48 δισεκατομμύρια δραχμές) κόστισε ο νέος κατασκοπευτικός δορυφόρος των ΗΠΑ, που εκτοξεύθηκε, στις 29/4/91, με το "διαστημικό λεωφορείο" DISCOVERY. Για να μην αναφερθούμε και πάλι στον μακροσκελή κατάλογο των "τρίτοκοσμικών" χωρών, όπου οι κάτοικοι πεθαίνουν κατά χιλιάδες από την πείνα, σημειώνουμε, απλά ότι το SCIENTIFIC AMERICAN ανέβαζε, το 1987, σε 5.000.000 τους Αμερικανούς που δεν έχουν κανέναν απολύτως πόρο ζωής και στους οποίους το περιοδικό δεν συμπεριελάμβανε εκείνους που έπαιρναν οποιοδήποτε επίδομα, σύνταξη ή βοήθεια.

●●● Στις 26/4/91, το γαλλικό υπουργείο εσωτερικών (και δημόσιας τάξης) ανακοίνωσε ότι σταματάει η εφαρμογή του σχεδίου VIGIPIRATE που είχε αρχίσει

στις 5/1/91, και από τις 17/1/91 μέχρι τις 19/3/91 η εφαρμογή του βρισκόταν σε "ενισχυμένη φάση". Το σχέδιο αφορούσε την ασφάλεια του "εθνικού εδάφους" από επιθέσεις Ιρακινών, άλλων Αράβων ή Γάλλων "τρομοκρατών". Στη διάρκεια της εφαρμογής του οι Γάλλοι είχαν κυριολεκτικά τρομοκρατηθεί αφού ένοπλοι αστυνομικοί έκαναν ελέγχους ταυτοτήτων κι ακόμα και σωματικές έρευνες σε πολυκαταστήματα, κινηματογράφους, θέατρα, εργασιακούς χώρους κ.λ.π.

●●● Δίωξη ασκήθηκε κατά του αστυνομικού διευθυντή και του υποδιευθυντή της αστυνομίας στα Σκόρδα, καθώς και εναντίον 4 ακόμα ατόμων, που θεωρούνται υπαίτιοι της αιματηρής καταστολής των εκδηλώσεων της 2/4/91, που κόστισε την ζωή σε 4 άτομα. Στο μεταξύ, δυο ακόμα άτομα έχασαν την ζωή τους, στις 26/4/91, όταν η αστυνομία άνοιξε πυρ εναντίον χιλιάδων ατόμων που προσπαθούσαν να εγκαταλείψουν την Αλβανία.

●●● Ο στρατιωτικός διοικητής του SAN SEBASTIAN και δυο ακόμα άτομα τραυματίστηκαν, όταν άγνωστος πυροβόλησε εναντίον τους, στις 27/4/91, στη διάρκεια εκδήλωσης σε στρατώνια της Βασκικής αυτής πόλης.

●●● Η ΕΟΚ ζήτησε επίσημα από τον ΟΗΕ την αντικατάσταση των συμμαχικών στρατευμάτων, στις περιόχουσες ζώνες ασφαλείας γιά τους Κούρδους, με στρατεύματα του ΟΗΕ. Δηλαδή, η ΕΟΚ που μέχρι τώρα πίστευε πως η "συμμαχία" ήταν του ΟΗΕ, αλλάζει γραμμή και πιστεύει πως δεν ήταν έτοιμα πράγματα; Κι αν συμβαίνει κάτι τέτοιο, γιατί δεν μας λέει τίνος ήταν η συμμαχία στην οποία συμμετέχει;

●●● Στις 3.15 το μεσημέρι, της 9/2/91, ο MIKE HILL, 18 ετών, μαζί με άλλους 2 φίλους του προσπάθησαν να σταματήσουν την κυνηγετική

εξόρμηση των μελών της κυνηγετικής λέσχης "CHESHIRE BEAGLES", που αποσκοπούσε στη μαζική δολοφονία αθώων και ανυπεράσπιστων ζώων της περιοχής. Στην προσπάθειά τους αυτή, οι τρεις φίλοι σκαρφάλωσαν στο καρότσι με τα κυνηγόσκυλα, που ρυμουλκούσε με το αυτοκίνητό του ο κυνηγός ALAN SUMMERSGILL. Όταν ο τελευταίος τους αντιλήφθηκε πάτησε τέρμα το γκάζι. Κάποια στιγμή, ο MIKE HILL γλύστρησε από το καρότσι, αλλά πέφτοντας πιάστηκε σε μιά προεξοχή. Μολονότι οι δυο φίλοι του φώναζαν στον ALAN SUMMERSGILL να σταματήσει, εκείνος συνέχισε να οδηγεί, χωρίς ούτε καν να κόψει ταχύτητα. Όταν, τελικά - μετά από μιά ολόκληρη ώρα - σταμάτησε, ο MIKE HILL ήταν νεκρός. Ο MIKE HILL είναι ο πρώτος υπερασπιστής ζώων που σκοτώνεται από κάποιο δολοφόνο ζώων στην Αγγλία. Στη μνήμη του, οι γονείς κι οι σύντροφοί του στο "Ασυλο κατατρεγμένων κι εγκαταλελειμένων ζώων", στο οποίο ο MIKE αφιέρωνε όλες του τις ώρες, αποφάσισαν να δημιουργήσουν ένα νοσοκομείο γιά άρρωστα ζώα. Όσοι θέλουν μπορούν να επικοινωνήσουν μαζί τους και να στείλουν την δική τους συνδρομή, στην διεύθυνση: FRESHFIELDS ANIMAL RESCUE CENTER, EAST LODGE FARM, EAST LANE, IN CE BLUNDELL, L 29 3EA, ENGLAND.

●●● Παρά την συμφωνία γιά την κατάπαυση του πυρός και την ειρήνη που είχαν υπογράψει στη HONIARA εκπρόσωποι της κυβέρνησης της Παπούα-Νέα Γουϊνέα και του επαναστατικού στρατού της BOUGAINVILLE, τον Γενάρη, στις 13/4/91, στρατεύματα της Παπούα-Νέα Γουϊνέα μεταφέρθηκαν αεροπορικά στη νότια BOUGAINVILLE γιά να χτυπήσουν τους εξεγερμένους κατοίκους και τους αντάρτες. Στις 17/4/91, ο πρωθυπουργός RABBIE NAMALIU ανακοίνωσε ότι απομα-

ρύνθηκε από την θέση του ο αναπληρωτής πρωθυπουργός TED DIRO, ενώ στις 20/4/91, στο PORT MORESBY (πρωτεύουσα της Παπούα-Νέα Γουϊνέα, που έγινε ανεξάρτητο κράτος το 1976) κυκλοφόρησαν φήμες πως η κυβέρνηση είλνε άδηρος στα χέρια των στρατιωτικών που έχουν αποφασίσει να επιβάλλουν τη θέλησή τους - που περιλαμβάνει και την εξόντωση των εξεγερμένων της BOUGAINVILLE. Απ'ότι φαίνεται, την απόφαση γιά την αποστολή των στρατευμάτων την πήρε ο συνταγματάρχης LEO NUIA, παρά την αντίθετη γνώμη της κυβέρνησης που είναι, ωστόσο, ανίκανη να αντιδράσει. Ο παπάς JOHN MOMIS, υπουργός γιά τις επαρχιακές υποθέσεις που είναι κι ο μόνος υπουργός που κατάγεται από την BOUGAINVILLE, καταδίκασε την επέμβαση σαν "παράνομη" και ζήτησε την αποστράτευση των υπευθύνων. Ήταν η μόνη αντίδραση. Πάντως, τα πάντα δείχνουν ότι οι κάτοικοι της BOUGAINVILLE - παρά τις αντιδράσεις κάποιων κύκλων της πρωτεύουσας του νησιού, AWARA - προσανατολίζονται στον αποσχισμό του νησιού τους από την Παπούα-Νέα Γουϊνέα και στην κήρυξη ανεξάρτητου κράτους. (Ανταπόκριση από την Αυστραλία).

●●● Τα ξημερώματα της 27/4/89, η αστυνομία της Νέας Νότιας Ουαλλίας (Αυστραλία) επέδραμε στον οικισμό MARRICKVILLE, μετά από κάποιες πληροφορίες ότι εκεί κρυβόταν ο JOHN PORTER, που καταζητιόταν γιατί είχε πυροβολήσει δυο αστυνομικούς απ'τους οποίους τον ένα θανάσιμα, στο Σύνδεσ. Καθώς οι κάτοικοι του MARRICKVILLE ξύπναγαν έντρομοι, ο αξιωματικός του τμήματος ειδικών όπλων των ειδικών δυνάμεων της αστυνομίας TERRY DAWSON, πυροβόλησε και σκότωσε τον DAVID GUNDY, έναν ιθαγενή 32 ετών. Στις 5/4/91, δυο χρόνια αργότερα ο HAL WOOTTEN, επίτροπος-ανακριτής γιά τις πολυάριθ-

μες δολοφονίες ιθαγενών των τελευταίων χρόνων, ανακοίνωσε ότι η επιδρομή της αστυνομίας στο MARRICKVILLE ήταν παράνομη, αφού είχε γίνει χωρίς ένταλμα. Τώρα, η κυβέρνηση μελετά την αποζημίωση της χήρας και του γιού του GUNDY, εξακολουθεί ωστόσο, να υποστηρίζει ότι ο θάνατός του "οφειλόταν σε ατύχημα", αφού ο τελευταίος δεν κάθισε φρόνιμα, αλλά προσπάθησε να "διώξει τον αστυνομικό απ'το δωμάτιό του"... (Ανταπόκριση από την Αυστραλία).

●●● "Πολεμείστε την αρρώστεια του AIDS. Όχι τους αρρώστους.", "Πολεμείστε την ομοφυλοφοβία. Όχι τους ομοφυλόφιλους"... Ήταν μερικά από τα συνθήματα της συγκέντρωσης της 6/5/91, έξω από την γαλλική γερουσία, σε ένδειξη διαμαρτυρίας γιά την σχεδιαζόμενη μεταρρύθμιση του γαλλικού ποινικού νόμου που προβλέπει την εκ νέου ποινικοποίηση των ομοφυλοφιλικών σχέσεων (που είχε καταργηθεί εδώ και 20 χρόνια περίπου) καθώς και την εισαγωγή του νέου εγκλήματος της "διάδοσης του AIDS" που προβλέπει ποινές γιά τους φορείς που δεν θα απομονώνονται με τη θέλησή τους στα υπό κατασκευή γκέιτο.

●●● "ΑΥΤΗ Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΑΣΦΥΞΙΑ ΡΟΥ ΕΝΙΣΤΑΛΛΕΤΑΙ ΣΕ ΕΝΑΝ ΛΑΟ ΡΟΥ ΖΕΙ ΥΠΟ ΚΑΤΟΧΗ ΘΑ ΕΜΠΕΡΕ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΠΡΑΓΜΑ ΡΟΥ ΘΑ ΕΚΑΝΑΝ ΕΚΕΙΝΟΙ ΡΟΥ ΓΝΩΡΙΣΑΝ ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΤΟ ΑΝΥΠΟΘΕΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ ΜΙΑΣ ΤΕΤΟΙΑΣ ΖΩΗΣ... ΑΥΤΗ Η ΣΤΑΣΗ ΔΕΝ ΤΑΙΡΙΑΖΕΙ ΣΤΟΥΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ ΡΟΥ ΥΠΕΡΦΑΝΕΥΟΝΤΑΙ ΩΣ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΕΝΑΝ ΚΩΔΙΚΑ ΗΘΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ ΠΕΡΙΝΟΥ 5.000 ΧΡΟΝΩΝ... ΑΝΕΥΘΥΝΩ ΕΚΚΑΝΕΝ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΙΡΗΝΗ ΒΑΣΙΜΕΝΗ ΣΤΗΝ ΑΠΟΛΥΤΗ ΙΣΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΙΣΟΤΙΜΙΑ ΤΩΝ ΔΥΟ ΛΑΩΝ...". Αυτά δήλωσε ο Γιερχούντι Μενουχίν, ένας απλός βιολίστης, στην διάρκεια της τελετής, στην Ιερουσαλήμ, όπου του απονεμήθηκε το βραβείο WOLF, γιά την μουσική, παρουσία του

διάδοχου πρωθυπουργού του Ισραήλ, Σαμίρ, στις 5/5/91.

●●● Οι Ινδιάνοι CREE και INUIT, που ζουν στο βόρειο Κεμπέκ, τη γαλλόφωνη επερ-χία του Καναδά, αποφάσισαν να ενώσουν τις δυνάμεις τους και μαζί με τις οικο-λογικές ομάδες της περιο-χής να αντισταθούν στη κα-τασκευή του μεγαλύτερου υ-δροηλεκτρικού σταθμού της Βόρειας Αμερικής στη περι-οχή τους. Η κατασκευή του σταθμού JAMES BAY 2 θα έ-χει σαν αποτέλεσμα τη κα-ταστροφή του φυσικού περι-βάλλοντος στη μεγαλύτερη περιοχή του δυτικού τμήμα-τος της Βόρειας Αμερικής που μέχρι τώρα είχε κατι-φέρει να γλυτώσει από τα διάφορα σχέδια "ανάπτυξης και αξιοποίησης". Συνακόλου-θα η καταστροφούν και οι πολιτισμοί των λαών που ζουν εκεί κι, ακόμα περισσό-τερο, η κατιστροφή των φυσι-κών πόρων θα ισοδυναμεί με ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ σε βάρος αυτών των λαών. Η τοπική κυβέρνηση του Κεμπέκ κι η κρατική ε-ταιρία HYDRO-QUEBEC υπέγρα-ψαν το 1989 συμφωνία με την NEW YORK POWER AUTHORITY (τη κρατική εταιρία ηλεκτρισμού της Νέας Υόρκης, γνωστή σαν NYRA) για την χρηματοδότηση του έργου με αντάλλαγμα την ηλεκτροδότηση της Νέας Υ-όρκης. Τώρα, ωστόσο, η κυβέρ-νηση του Κεμπέκ σκέφτεται να ακυρώσει αυτή τη συμφω-νία και να πουλήσει την εκ-μετάλλευση του σταθμού στη αμερικάνικη ιδιωτική εται-ρία CON EDISON που φαίνε-ται διατεθειμένη να διαθέ-σει περισσότερα κεφάλαια. Κατά το σχέδιο, ο σταθμός JAMES BAY 2 θα κοστίζει πε-ρισσότερα από 60 δισ. δολ-λάρια και η CON EDISON θα αντλεί το 80% της παραγω-γής σε ηλεκτρικό ρεύμα. Η κατασκευή του σταθμού α-παιτεί την κατασκευή φραγ-μάτων στα 5 μεγάλα ποτάμια που εκβάλλουν στο JAMESBAY 2, έναν κόλπο στο βόρειο τμήμα της χώρας, πράγμα που σημαίνει ότι θα πλημμυρί-

σει μιά τεράστια έκταση, ε-νώ θα ανατραπεί το οικοσύ-στημα μιάς περιοχής ίσης σε έκταση με τη Γαλλία. Ηδη η πρώτη φάση του έργου, γνω-στή σαν JAMES BAY I, έχει οδηγήσει στη κάλυψη 11.000 τετραγωνικών χιλιομέτρων με νερό εξ αιτίας των φραγ-μάτων που στήθηκαν στο πο-ταμό LA GRANDE. Οι Ινδιάνοι κι οι άλλες ομάδες είναι αποφασισμένες να εμποδί-σουν με κάθε μέσο την επέ-κταση της καταστροφής. Ηδη έχουν καταθέσει αγωγές κα-τά των κυβερνήσεων του Κανα-δά και των ΗΠΑ και δηλώ-νουν ότι αν, δεν σταματή-σουν τα έργα, θα πάρουν κι αυτοί τα όπλα σαν τους Μο-ντανούς. (COMMUNITY CHARGE, Νο 6, 4-17/4/1991).

●●● Παράλληλα με τους Ιν-διάνους του Κεμπέκ και την περιοχή τους, η Καναδική κυ-βέρνηση κι οι πολυεθνικές εταιρίες, έχουν βάλει στο μάτι και την περιοχή της Βόρειας ALBERTA, όπου ζουν οι LUBICON (μιά από τις φυ-λές των CREE). Η περιοχή αυτή ανήκε ανέκαθεν στους LUBICON και δεν είχε ποτέ υπαχθεί στην ομοσπονδιακή κυβέρνηση του Καναδά ή στη τοπική κυβέρνηση της AL-BERTA. Πριν 20 χρόνια, ωστό-σο, στη περιοχή ανακαλύφθη-καν κοιτάσματα πετρελαίου κι, όπως ήταν φυσικό, άρχι-σαν να τρέχουν τα κάλια των μεγαλοκαρχητών. Από τα τέ-λη της δεκαετίας του '70 μέχρι τις αρχές της δεκαε-τίας του '80, η εταιρία PE-TRO CANADA είχε ανοίξει περισσότερα από 400 πηγά-δια στη περιοχή. Μέχρι σή-μερα, τα καθαρά κέρδη της εταιρίας από την εκμετάλ-λευση αυτού του πετρελαίου έχουν ξεπεράσει τα 6 δισ. δολλάρια, από τα οποία, βέ-βαια, οι LUBICON δεν είδαν ούτε δεκάρα. Αντίθετα, είδαν να αλλοιώνεται και να υπο-βαθμίζεται η ίδια η ζωή τους, αφού η άλλοτε πλούσια σε κυνήγι, ψάρεμα και καρ-πούς γη, τώρα φαίνεται νεκ-ρή και άγονη. Το 1979, το μέ-

σο ετήσιο εισόδημα των LU-BICON απ' το κυνήγι και το ψάρεμα έφτανε τις 5.000 δολλάρια. Σήμερα, δεν ξεπερ-νεί τα 400. Αποτέλεσμα ό-λων αυτών είναι η αύξηση του αλκοολισμού, των απρόκ-λητων επιθέσεων κ.λ.π. Ενώ το 1979 μόνο το 10% των κατοίκων εξαρτιόταν από τα κρατικά επιδόματα βοήθειας σήμερα το ποσοστό αυτό έ-χει φτάσει στο 95%. Τα δι-καστήρια, όπου κατέφυγαν, ζη-τώντας δικαιοσύνη, αποφάσι-σαν-όπως ήταν αναμενόμενο-πως η περιοχή δεν ανήκε σ' αυτούς και την κύρηξαν σε "CROWN LAND", δηλαδή σε "γη του στέμματος", αφού ο Καναδάς εξακολουθεί να υπά-γεται στο Ηνωμένο Βασίλειο Αγγλίας, Σκωτίας, Ουαλλίας και Β. Ιρλανδίας. Στη συνέ-χεια οι LUBICON κατέφυγαν στον ΟΗΕ καταγγέλλοντας ό-τι η άντληση του πετρελεί-ου όχι μόνο παραβιάζει τα δικαιώματά τους, στην δική τους γη, αλλά και θέτει σε κίνδυνο την ίδια τους την ύπαρξη. Όπως, όμως, είναι γνω-στό ο ΟΗΕ έχει να ασχολη-θεί με πολύ σοβαρότερα προ-βλήματα όπως το να διεξά-γει πολέμους, κι η ανθρώπι-νη ζωή δεν τον ενδιαφέρει, όταν μάλιστα δεν μεταφρά-ζεται σε χρήμα. Έτσι, το 19-88, οι LUBICON αποφάσισαν να ακολουθήσουν πιο δραστι-κές μεθόδους. Έστησαν οδο-φράγματα στους δρόμους που οδηγούν στη περιοχή κι άρ-χισαν οι συγκρούσεις με τη RCMP, την Βασιλική Καναδική Επιπλη Αστυνομία. Στο μετα-ξύ είχαν μπει στο παιχνίδι κι οι οικοδομικές εταιρίες που άρχισαν να ξεχειρώνουν τη γη για να χτίσουν οικι-σμούς για τους εργαζόμε-νους στις πετρελαιοπηγές. Τον Νοέμβριο του 1990, πιά-στηκαν 13 LUBICON και τους απαγγέλθηκε κατηγορία για φόβος σε υλοτομικά μηχανή-ματα, σε ελαστικά οχημάτων κ.λ.π. Τον Γενάρη του 1991, οι 13 κατηγορούμενοι αρνή-θηκαν να παραστούν και να μιλήσουν στο δικαστήριο κα-

τά την προδικαστική ακρόα-ση (όπως ορίζει το δίκαιο του Καναδά) δηλώνοντας ότι αρνούνται να δεχτούν την εξουσία της Καναδικής κυ-βέρνησης, αφού τα δικαστή-ριά της είναι παράνομα για τους αυτόχθονες κατοίκους. Στις 29/4/91, επρόκειτο να αρχίσει η τακτική διαδικα-σία. Η περίπτωση των LUBI-CON δεν είναι εξείρεση, αλ-λά, αντίθετα, αποτελεί τον κανόνα στον Καναδά. Η πρόσ-φατη απόρριψη των διεκδι-κήσεων των Ινδιάνων GITK-SAN και WEST-SUNET-EN στην Βρεταννική Κολομβία, έχει κάνει πολλούς Ινδιάνους να καταλάβουν ότι ο μόνος δρό-μος είναι η άμεση δράση. (COMMUNITY CHARGE, Νο 6, 4-17/4/91).

●●● Μετά τους Ινδιάνους και τους Αφρικανούς, ξεσηκώνο-νται τώρα κι οι Λατινοαμερι-κάνοι που ζουν στις Η.Π.Α. (Μ' εξαίρεση τους Πορτορικα-νούς που έχουν ξεσηκωθεί, εδώ και κάποιες δεκαετί-ες). Έτσι, ίδρυες παραχές έέ-σπασαν το βράδυ της 5/5/91 στην ισπανική συνοικία της Ουάσιγκτον. Σπάζτηκαν μαγι-ζιά, τυροπολήθηκαν αυτοκίνη-τα και τραυματίστηκαν πε-ρισσότεροι από 10 μπάτσοι. Αφορμή ήταν ο τραυματισμός από σφαίρα ενός νεαρού ε-πειθή δεν σταμάτησε όταν του φώναξαν κάποιες μπά-τσοι.

●●● Το βραβείο της... παρα-πληροφόρησης θα πρέπει να δοθεί, χωρίς άλλο, στο BBC και στο βρεταννικό υπουρ-γείο για την δράση τους κα-τά την διάρκεια του πολέ-μου του Κόλπου. Το κερδί-ζουν (παρά τον σκληρό αντα-γωνισμό) χάρη στα εφέ των βίντεο που παρουσίαζαν τον JOHN PETERS και τον ADRIAN NICHOL, πιλότους, που είχαν πέσει με τα TORNADOS τους στο Ιράκ, ενώ πήγαιναν για να βομβαρδίσουν αμάχους. Κι οι δυο τους παρουσιάστηκαν στην Ιρακινή τηλεόραση, σε

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 8

μιά προσπάθεια των Ιρακινών να δείξουν την αποτελεσματικότητα της αντιεμπορικής τους άμυνας. Κανείς από τους δυό τους, πάντως, δεν είπε κάτι που θα μπορούσε να θεωρηθεί χρήσιμο για το Ιρακινό καθεστώς. Ο τρόπος με τον οποίο το BBC και το υπουργείο άμυνας, παρουσίασαν τα βίντεο, άφηνε να εννοηθεί ότι οι δυό αιχμαλώτοι είχαν βασανιστεί για να πουν μπροστά στη κάμερα αυτά, που ήθελαν οι μυστικές υπηρεσίες του Σατάρ. Την άλλη κιόλας μέρα, σύσσωμος ο βρεταννικός τύπος είχε καταληφθεί από πατριωτικό μένος, με επικεφαλής την εφημερίδα DAILY STAR, που με τεράστια γράμματα πληροφορούσε το βρεταννικό (και το παγκόσμιο) αναγνωστικό κοινό, αφού τα αγγλικά μιλιούνταν και διαβάζονται ακόμα και στις πιο μακρινές γωνιές του πλανήτη) ότι "THE EASTARD IS TORTURING OUR BOYS" δηλαδή "ΤΟ ΚΑΣΑΡΜΑ ΒΑΣΑΝΙΖΕΙ ΤΑ ΑΓΟΡΙΑ ΜΑΣ". Οι ολοσέλιδες φωτογραφίες των μολωπιμένων προσώπων προκαλούσαν ρίγη ιερής αγανάκτησης ακόμα και στους πιο δύστιστους Βρεταννούς. Χρειάστηκε να τελειώσει ο πόλεμος, για να μιλήσει η HELEN PETERS, σύζυγος του ιπτάμενου σμηναγού JOHN PETERS και να αποκαλύψει ότι το βίντεο που παρουσιάστηκε στο βρεταννικό κοινό ήταν κομμένο και ραμμένο στα εργαστήρια του BBC σύμφωνα με τις υποδείξεις της υπηρεσίας προπαγάνδας του υπουργείου άμυνας. Το BBC, ωστόσο, έκανε το λάθος να παραδώσει στην HELEN το άκοπο βίντεο που είχε μεταδοθεί από την Ιρακινή τηλεόραση. Εκεί, ο JOHN PETERS έλεγε πως είχε εκτιναχθεί με το κάθισμά του από το αεροπλάνο κι είχε προσγειωθεί με το κεφάλι κάτω στην έρημο (πράγμα που βέβαια του προξένησε κάποιους μώλωπες και τραύματα, αλλά του έσω-

σε και τη ζωή, αφού η άμμος εξουδετέρωσε την βιαιότητα της πρόσκρουσης). Στη συνέχεια διηγόταν πως τον βρήκαν και τον αιχμαλώτισαν οι Ιρακινοί, πως τον περιέβαλψαν και τέλειωνε στέλνοντας χαιρετίσματα στην γυναίκα του και τα παιδιά του και τους έλεγε να μην ανησυχούν για τις γρατζουνιές του. "Δεν φαινόταν να έχει νευρικό κλονισμό. Απαντούσε λογικά και χωρίς δισταγμούς στις ερωτήσεις Ιρακινών και ξένων δημοσιογράφων και, γενικά δεν έδειχνε να έχει υποστεί κανένα βασανιστήριο", δήλωσε η HELEN PETERS σε βρεταννούς δημοσιογράφους, σε συνέντευξη τύπου στο Λονδίνο. Πα' όλα αυτά, η διάφηση των "βασανιστηρίων" δεν έγινε πρωτοσέλιδο και σε αρκετές εφημερίδες δεν χώρεσε ούτε καν στα "φιλά". Κι ακόμα δεν έγινε τίποτα γνωστό για το τι ποινή θα επιβληθεί στον JOHN και τη HELEN PETERS που τόλμησαν παρά την αυστηρή απαγόρευση του BBC και του υπουργείου άμυνας να αποκαλύψουν τα όσα αποκάλυψαν στο τύπο. Και για να μην νομίζουν κάποιοι "άσπονδοι" φίλοι του ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ πως τα παραπάνω μας τα υπαγόρευσε ο "φιλοσανταμισμός" μας, θα τους πούμε ότι τα στοιχεία τα πήραμε από το PRIVATE EYE (ένα άριστα πάντοτε ενημερωμένο αγγλικό περιοδικό που δεν είναι καθόλου φιλοϊρακινό) που κυκλοφόρησε στις 15/3/91 καθώς και από άλλα βρεταννικά έντυπα.

●●● Πάντως, στο ίδιο τεύχος του PRIVATE EYE δημοσιεύεται η είδηση της απαγόρευσης της κυκλοφορίας του στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα και η παράκληση... να μη βρίσουν όσοι θελήσουν να διαμαρτυρηθούν γι' αυτό, στη διεύθυνση: U.A.E. MINISTRY OF INFORMATION AND CULTURE, P.O. BOX 17, ABU DHABI-U.A.E., τηλ.: 00971-2-463100.

***Από έκρηξη φορτωμένου με εκρηκτικά αυτοκινήτου έξω από το επιτελείο των "συνμαχικών" δυνάμεων στο Κουβέιτ, στις 29/4/91, καταστράφηκαν εντελώς 11 στρατιωτικά οχήματα και τραυματίστηκαν, ευτυχώς ελαφρά, 4 άτομα. Σύμφωνα με πληροφορίες, η επίθεση είχε οργανωθεί από την Κουβέιτιανή αντιπολίτευση που, μετά το "τέλος" του πολέμου αποτελεί στόχο αγρίων επιθέσεων από την αστυνομία, το στρατό και τις παρακρατικές ομάδες του σείχη Αλ-Σαμπάχ.

***Στην Αιθιοπία, ο πόλεμος ανάμεσα στα κυβερνητικά στρατεύματα του Μενγκίστου Χαϊλέ Μαριάμ και τους αντάρτες του Αιθιοπικού Λαϊκού Επαναστατικού Δημοκρατικού Μετώπου (απ' όλα έχει ο μπαξές!), συνεχίζεται με αμείωτη ένταση. Στις 25/4/91 οι ΗΠΑ αποφάσισαν να μειώσουν το προσωπικό της πρεσβείας τους στην Αντίς Αμπέμπα και κάλεσαν τους Αμερικανούς πολίτες, που ζουν στην Αιθιοπία, να εγκαταλείψουν τη χώρα. Την ίδια μέρα, το ραδιόφωνο του ΑΛΕΔΑ ανακοίνωσε ότι οι αντάρτες κατέλαβαν την πόλη Αμπα, 105 χιλιόμετρα δυτικά από την Αντίς Αμπέμπα. Στις 27/4/91, οι αντάρτες του Μετώπου για την Απελευθέρωση του Ορόμο ανακοίνωσαν ότι, κατά τις επιχειρήσεις, από 1 μέχρι 19/4/91, κατέστρεψαν πολλές κυβερνητικές βάσεις στο δυτικό τμήμα της χώρας. Στις 29/4/91, η κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι οι δυνάμεις της ανακατέλαβαν την πόλη Αμπα. Την 1/5/91, το ΑΛΕΔΑ ανακοίνωσε ότι οι αντάρτες κατέλαβαν την κωμόπολη Ντόγκο. 70 χιλιόμετρα νότια της Ντιριντάουα, στην επαρχία Χαράρ. Το ΑΛΕΔΑ αποτελείται από τα Απελευθερωτικά Μέτωπα της Ερυθράς, του Τίγκρι, του Ορόμο κλπ, καθώς κι από ομάδες που αντιπολιτεύονται το καθεστώς του Μενγκίστου, χωρίς να ανήκουν σε κάποια συγκεκριμένη φυλή.

***Τέσσερις Ισραηλινοί πράκτορες της Μοσάντ συνελήφθησαν στις 24/4/91, στη Λευκωσία. Οι τέσσερις πράκτορες είχαν παγιδεύσει και παρακολουθούσαν τα τηλέφωνα της Ιρανικής πρεσβείας.

***Μια ακόμη αγωγή Παλαιστινίων κατά της εγκατάστασης Εβραίων αποίκων στην κατεχόμενη Δυτική Οχθή, απορρίφθηκε στις 28/4/91 από το ανώτατο δικαστήριο του σσαήλ, αυξάνοντας για άλλη μια φορά την απελπισία των Παλαιστινίων στα κατεχόμενα. Την ίδια, πάντως, μέρα οι Ισραηλινοί απελευθέρωσαν τον Παλαιστινίο αγωνιστή Σαρί Νουσεϊμπέχ, που επί τρεις μήνες κρατιόταν, χωρίς να του απαγγελθεί καν κάποια κατηγορία, σαν "ύποπτος για κατασκοπεία υπέρ του Ιράν". Την ίδια μέρα, ο Ισραηλινός ειρηνιστής Αμνι Νάθαν άρχισε απεργία πέντας διαρκείας γιατί η Ισραηλινή βουλή, που ελέγχεται απ' το

ακροδεξιό κόμμα Λικούντ, ψήφισε νόμο που απαγορεύει κάθε επαφή Ισραηλινών πολιτών με μέλη της P.L.O.

***Στις 21/4/91, πολεμικά πλοία του Ισραήλ υποχρέωσαν το επιβατηγό πλοίο BELIZE, που έπλεε στα χωρικά ύδατα του Λιβάνου, να τα ακολουθήσει στο Ισραήλ. Στις 24/4/91 οι ισραηλινές αρχές επέτρεψαν στο πλοίο να φύγει για τον αρχικό του προορισμό. Το επεισόδιο, βέβαια, δεν είναι κάτι το ασυνήθιστο. Δεν μπορεί, ωστόσο, κανείς λογικός άνθρωπος να μην αναρωτιέται για το πότε θα μπει τελικά κάποιο τέρμα στις τρομοκρατικές ενέργειες του Ισραήλ.

***3 Αραβες, που συνεργάζονταν με τις ισραηλινές δυνάμεις κατοχής, στη Δυτική Οχθή και στη Λωρίδα της Γάζας, εκτελέστηκαν στις 23/4/91 από Παλαιστίνιους. Την επόμενη μέρα, στο χωριό Ραφάχ, όπου είχαν εκτελεστεί οι δυο συνεργάτες, Ισραηλινοί στρατιώτες πυροβόλησαν και σκότωσαν έναν Παλαιστίνιο, επειδή τους φάνηκε "ύποπτος". Στις 26/4/91, ένας Ισραηλινός στρατιώτης τραυματίστηκε από αυτοσχέδια κροτίδα. Οι Ισραηλινοί άνοιξαν τότε πυρ εναντίον αμάχων Παλαιστινίων και τραυμάτισαν σοβαρά δύο άτομα. Ένα τέταρτο αργότερα, η διοίκηση του στρατού κατοχής απαγόρευσε εντελώς την κυκλοφορία στη Χεβρώνα. Η Intifada, ωστόσο, όσο πάει και διογκώνεται, αφού η εξέγερση είναι η μόνη πιθανότητα των Παλαιστινίων να επιβιώσουν. Στις 28/4/91, διαδηλώσεις κατά των δυνάμεων κατοχής έσπασαν στη Δυτική Οχθή και στη Λωρίδα της Γάζας. Οι Ισραηλινοί στρατιώτες έριξαν στο φαχνό για να διαλύσουν τους άοπλους διαδηλωτές. Εξέ Παλαιστίνιοι τραυματίστηκαν σοβαρά και ο ένας τους πέθανε την άλλη μέρα.

***Αίτηση για να του δοθεί ολιγοήμερη άδεια εξόδου από τη φυλακή όπου βρίσκεται εδω και επτά ολόκληρα χρόνια κατέθεσε ο Αναρχικός αιχμάλωτος Pablo Serrano, που έχει καταδικαστεί, χωρίς αποδείξεις βέβαια σε κάθειρξη 31 χρόνων για τη δήθεν ανάμιξη του σε βομβιστικές επιθέσεις εναντίον στρατιωτικών στόχων στην Ισπανία. Όπως ήταν αναμενόμενο, η "δικαιοσύνη" της "δημοκρατικής" Ισπανίας απέρριψε την αίτησή του. Στις 29/4/91 με προκήρυξή τους, η CNT/AIT της θαρανόδας κι άλλες Αναρχικές ομάδες της περιοχής έδωσαν στους δικαστές προθεσμία μιας εβδομάδας για να ικανοποιήσουν το αίτημα του Pablo, αλλιώς θα αναλάβουν οι ίδιες δράση.

ΕΝΤΥΠΑ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

*** ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ. Περιοδικό της ομώνυμης μαθητικής ομάδας από τα 20, 50 και Πολυκλαδικό Λύκεια της Καστέλλας.

*** ΑΛΛΥΔΙΣ. Εντυπο από το Θησείο. Τεύχος 4. Απρίλης 1991.

*** ΠΡΟΒΟΚΑΤΕΙΑ ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ. Περιοδικό από ομάδα φοιτητών της ΑΣΟΕΕ, όπου συμμετέχουν και αναρχικοί. Τεύχος Ι. Απρίλης 1991.

*** ΔΕΛΤΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΞΩΓΕΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ. Τεύχος Ι. Μάης 1991.

*** SATURNALIA. Περιοδική κοινοπραξία ανθρώπων από την Βέροια, την Λάρισα και τα Χανιά. Τεύχος 2. Άνοιξη 1991.

*** ΔΕΛΤΙΟ ΑΝΤΙΠΑΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ "ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ". Ένα αρκετά αξιολογικό 20σέλιδο έντυπο και δωρεάν. Μάης 1991

*** ΠΑΠΑΡΙ. Εβδομιαδική βλαστημη εορταστική έκδοση. 5 χρόνια ζωής κλείνει αυτό το έντυπο. Μάης 1991

*** ΒΙΛΛΑ ΑΜΑΛΙΑΣ. 12σέλιδο, που παρουσιάζει τον ένα χρόνο ζωής και δράσης της κατάληψης αυτού του σπιτιού. Μοιράζεται δωρεάν. Μάης 1991

*** Ο ΔΑΙΜΩΝ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ. Εφημερίδα για την ανάδειξη της εσωτερικής λύσσας Τεύχος 2 Μάης 1991.

*** Merlin's music box No 7 Το πιο δυναμικό rock'n'roll έντυπο.

*** TIERRA Y LIBERTAD (Γη και Ελευθερία). No 73, Απρίλης 1991. Οργανο της Ιβηρικής Αναρχικής Ομοσπονδίας (FAI)

*** A.N.A. (AGENCIA DE NOTICIAS ALTERNATIVA-Εναλλακτικό Πρακτορείο Ειδήσεων). No 142, 23/3/91. Δελτίο με παγκόσμια νέα από τη Βαρκελώνη.

*** COMMUNITY CHARGE (Η Επίθεση της Κοινότητας). No 3 (16/2-1/3/91), No 5 (2/3-16/3/91), No 6 (4/4-17/4/91). Δωρεάν δελτίο πληροφόρησης από το Hamilton του Καναδά με ειδήσεις απ'όλο τον κόσμο.

*** S'ANTAGONISTA (Ο Ανταγωνιστής). Δύο τεύχη, με ημερομηνίες 16/1 και 2/2/91. Αντιπολεμικό δελτίο πληροφόρησης που κυκλοφόρησε από το ANARKIVIU της Σαδρνής.

*** LE LIBERTAIRE (Ο Ελευθεριακός). No 116, Μάης 1991. Εντυπο της Ένωσης των Αναρχικών της Γαλλίας.

*** SOLIDARIDAD OBRERA (Εργατική Αλληλεγγύη). No 218, Απρίλης-Μάης 1991. Οργανο της CNT/AIT της Καταλωνίας.

*** LE COMBAT SYNDICALISTE (Ο Συνδικαλιστικός Αγώνας). No 112, Μάης 1991. Οργανο της CNT/AIT της Γαλλίας.

*** LA LETTRE DE CAVALLES (Το Γράμμα των Δραπετών). No 0, Μάης 91. Δελτίο για την κατάσταση στις ναλλικές φυλακές. Εκδίδεται από την COMMISSION PRISON REPRESENTATION (Επιτροπή για τις φυλακές και την Καταπίεση).

*** OPEN ROAD (Ανοιχτός Δρόμος). No 25, Χειμώνας 1990-91. Αναρχική εφημερίδα από το Vancouver του Καναδά με πολλές ειδήσεις απ'όλο τον κόσμο.

*** RESISTANCE (Αντίσταση). No 14, Γενάρης 1991. Περιοδική έκδοση με αναλύσεις και ντοκουμέντα απ'τα ανά τον κόσμο ένοπλα κινήματα αντίστασης (εθνικοαπελευθερωτικά, κοινωνικά κλπ από αριστεριστικά μέχρι αναρχικά). Εκδίδεται στο Vancouver του Καναδά.

*** RESISTANCE NEWS LETTER (Δελτίο Πληροφόρησης της Αντίστασης). No 1, 22/1/91. Δωρεάν φυλλάδιο που βγάζει η εκδοτική ομάδα της RESISTANCE του Vancouver.

*** A-INFOS (Αναρχική Πληροφόρηση). Γαλλική έκδοση. No 8, Μάρτης 1991. Πληροφοριακό δελτίο από τη Lille της Γαλλίας.

*** ARM THE SPIRIT (Οπλίστε το Πνεύμα). No 6, Γενάρης-Μάρτης 1991. Πληροφοριακό δελτίο για την επαναστατική αντίσταση. Εκδίδεται στον Καναδά.

*** DE RAAF (Το Κοράκι). No 85, Γενάρης-Απρίλης 1991. Αναρχικό περιοδικό με πολλή κι ενδιαφέρουσα ύλη από το Amsterdam της Ολλανδίας.

*** CONFRONTATIONS (Αντιμετωπώσεις). No 12, Μάρτης 1991. Τριμηνιαίο περιοδικό της Ελευθεριακής Σοσιαλιστικής Οργάνωσης (O.S.L.) της Ελβετίας.

*** ANARKIVIU-BULHITINU BIBLIOGRAFIKU DE S'ARKIVIU "T. SERRA" (ΑΝΑΡΧΕΙΟ-Βιβλιογραφικό Δελτίο του Αρχείου "Ταμάζου Σέρρα"). Διπλό νούμερο 15/16, Γενάρης-Απρίλης 1991. Τεύχος-αφιέρωμα στον πόλεμο Ιράκ-ΟΗΕ. Εκδίδεται στη Guasila της Σαδρνής.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 2

Κανείς δεν θα πληρώσει, κι ακόμα λιγότερο στο επίπεδο των νόμων, γι'αυτή την κτηνωδία εναντίον ενός ατόμου, απομονωμένου από τον εξωτερικό κόσμο και που δεν μπορεί να έχει ούτε καν την χαρά των συχνών επισκέψεων των αγαπημένων του προσώπων.

Οπωσδήποτε δεν είμαστε εμείς εκείνοι που θα επεδίωκαν μιά τέτοια τιμωρία. Η ασχήμια μιάς τέτοιας πράξης, όμως, έχει θίξει ότι πιο βαθύ έχω, ώστε αναγκάζομαι να παραδώσω στη δημόσια περιφρόνηση, όσο το δυνατόν περισσότερων ανθρώπων, τους υπεύθυνους αυτής της χυδαιότητας, είτε πρόκειται για άτομα, είτε για θεσμούς, είτε και για τα δύο.

ΩΣΤΕ Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΝΑ ΜΑΘΕΙ ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ.

Το ταχυδρομικό δέμα, που επιστράφηκε στον αποστολέα "αεροπορικώς"-υποθέτουμε, με δαπάνη του αρχικού παραλήπτη, της ABDO JOSEPHINE-δεν πρόκειται να πεταχτεί. Μαζί με το περιεχόμενό του, θα εκτίθεται, ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΦΥΣΙΚΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ, στις εγκαταστάσεις του ΑΡΧΙΒΙΟΥ-BIBΛΙΟΤΕΚΑ "TAMASU SERRA", που βρίσκονται στην GUASILA, στην οδό M.MELAS, αρ.24, έτσι ώστε όσοι χρησιμοποιούν τις δωρεάν προσφερόμενες υπηρεσίες του αρχείου και της βιβλιοθήκης να θυμούνται την ΠΑΡΕΛΑΘΗΤΑ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΤΑΣΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ.

CONSTANTINO CAVALLERI
09040 GUASILA (CA)
SARDENNIA

*** LE MONDE LIBERTAIRE (Ο Ελευθεριακός Κόσμος). No 823-827, από 15/4/91 μέχρι 14/5/91. Εβδομαδιαία εφημερίδα της Γαλλικής Αναρχικής Ομοσπονδίας.

*** Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ (Δελτίο της Επιτροπής Συνεργασίας στον Ομόρι). No 58, 18/4/91, με πολλά και διάφορα νέα απ'την Ιαπωνία. (Αν κάποιος ξέρει γιαπωνέζικα, ας επικοινωνήσει μαζί μας)

*** Στις 17.5.91, 40 αλλοδαποί κρατούμενοι στις φυλακές Αγίου Στεφάνου Πάτρας, προσπάθησαν να αποδράσουν. Ο διαβόητος διευθυντής Ντάτσιος κάλεσε σε βοήθεια τα ΜΑΤ που εισέβαλαν βίαια στη Γ' ακτίνα και κακοποίησαν απάνθρωπα δεκάδες ανθρώπους που εκτός από κρατούμενοι ήταν και αλλοδαποί... Τρεις δεσποκόλλες τραυματίστηκαν ελαφρώς.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 9

*** Στη Γουινέα, η πολιτική της κυβέρνησης του Lansana Conté έχει οδηγήσει σε απόγνωση τον πληθυσμό. Στις 9/5/91 οι φοιτητές του πανεπιστημίου της πρωτεύουσας Conacry εξεγέρθηκαν όταν ο υπουργός παιδείας επισκέφθηκε το πανεπιστήμιο για να τους μιλήσει περί "αναβάθμισης, σύνδεσης με την παραγωγή" και για όλα εκείνα που ξέρουν καλά οι φοιτητές όλου του κόσμου (ακόμα και της εξευρωπαϊσμένης Ελλάδας). Τον πήραν λοιπόν με τις πέτρες και τις μολότωφ, έκαψαν το αυτοκίνητό του, τραυμάτισαν τους γορλίες τα κι, αφού τον έδιωξαν, προχώρησαν σε κατάληψη του πανεπιστημίου. Τη νύχτα, η κυβέρνηση έστειλε το στρατό που χρησιμοποίησε τα όπλα για να εκκενώσει το χώρο από τους φοιτητές. Εκατοντάδες τραυματίστηκαν και δεκάδες φοιτητές έχουν συλλαφθεί και κρατούνται, ενώ ο στρατός έχει κυριολεκτικά καταλάβει το Conacry. Κατά τ'άλλα, το πολιτειακό της χώρας παραμένει δικτικού τύπου κοινοβουλευτική δημοκρατία

*** Με αυγά και μπονιές έλυσαν τον Κολ. διαδηλωτές που είχαν συγκεντρωθεί στις 10/5/91 έξω από το δημαρχείο της πόλης Χάλε της (πρώην) Αν. Γερμανίας, την οποία επισκέφτηκε ο Κολ. Η ανεργία και η οικονομική κρίση μαστίζουν την ενοποιημένη Γερμανία, πώς από την βιτρίνα του ολοκληρωτικού καπιταλισμού.

"Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ" δεν αποτελεί προϊόν που υπόκειται στους εμπορικούς νόμους και ως εκ τούτου δεν απαιτείται για την απόκτησή του η καταβολή βραχυμικού αντίτιμου. Η συνείδηση της έκδοσής του διασφαλίζεται με την εθελοντική προσφορά χρημάτων, εργασίας, κειμένων και ιδεών και όχι με την υποχρεωτική χρηματοδότηση που επιβάλλει η οποιαδήποτε τιμή πώλησης. "Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ" δεν είναι φορέας απόψεων μίας αναρχικής ομάδας. Κοινή αντίληψη όλων προσφέρουν για την έκδοση, είναι η ανάγκη διεύρυνσης της αναρχικής-αντιεξουσιαστικής πληροφόρησης, έξω και πέρα από τους κρατικούς και εμπορικούς νόμους, ως γνήσιο δημιούργημα της κοινωνικής εξέγερσης. Για την εγκαθίδρυση ενός κοινωνικού συστήματος που θα στηρίζεται στην αμοιβαία βοήθεια και την εθελοντική συνεργασία των μελών της. Ενάντια σ'όλες τις μορφές διακυβέρνησης και οικονομικής καταπίεσης."